

“ ΑΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ”

Ο ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΙΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ ΑΘΩ.

ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΑΥΤΗΣ ΑΡΧΙΜ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

Οὕτω ὁ ἐρημικὸς βίος ὑποχωρήσας εἰς τὸν συστηματοποιηθέντα κοινὸν περιεσώθη κατὰ τὸν νέον τοῦτον τύπον τῶν σημερινῶν κελλιωτῶν.

Οἱ θεσμοὶ οὗτοι ταχέως κατέκτησαν ὅλους τοὺς μοναχοὺς, καὶ ἔνθα ἤσκειτο πρότερον εἰς προσετίθεντο δύο ἔτι ἢ καὶ περισσότεροι καὶ ὑπεβάλλοντο εἰς τὸ κοινοβιοτικὸν τυπικόν. Κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους τύπους δώδεκα ἀπητοῦντο πρὸς σχηματισμὸν κοινοβίου εἰς τύπον τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ἀλλὰ καὶ δύο τρεῖς ἤρκουν κατὰ τὸ λόγιον τοῦ Κυρίου.

ΙΙΙ

Ὁ κοινὸς βίος ἀρχαιότατα ἐθεωρήθη πανάκεια κατὰ τὸν δεινὸν τῆς ἀνθρωπότητος. "Ἐξοχοὶ σοφοὶ καὶ νο-

μοιθεται ὠνειροπώλησαν τὴν ἀνθρωπότητα εὐδαίμονα ἐν τῷ κοινῷ βίῳ, πρακτικὰ δὲ πειράματα ὑπῆρξαν τὰ ἐν Κρήτῃ καὶ Σπάρτῃ συστηθέντα κοινοβουλευτικὰ ἤθη. Ἐγγαλλιάσατο ὁ Λυκούργος ἰδὼν τὴν ἴσαις μερίσι τετμημένην Λακωνικὴν ὡς ἓνα ἀγρὸν καλλιεργούμενον οἰκογενειακῶς. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνορθώσας τὸν ἀνθρώπον ἔθηκε τὰς βάσεις παγκοσμίου κοινοβίου στερεώσας αὐτὸ ἐπὶ τῆς ἠθικῆς ἰσότητος διὰ τοῦ κοινοῦ Πατρὸς καὶ τῆς υἱοθεσίας· « Δός, Πάτερ, ἵνα ὡσπερ ἐγὼ καὶ σὺ ἓν ἐσμέν, οὕτω καὶ αὐτοὶ ἓν ὣσιν ἐν ἡμῖν ». Διὰ τοῦτο ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ « τοῦ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ μία καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινὰ ».

Ὅτε τὸ ὠραῖον τοῦτο ἰδεῶδες, τὸ μέλλον νὰ πλάσῃ καινὴν γῆν ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θρύμματος, οἱ ἀναχωροῦντες εἰς τὰς ἐρήμους μοναχοὶ διέσωσαν τὴν λαμπρὰν ταύτην εἰκόνα τοῦ Ἀποστολικοῦ βίου.

Ὁ Μέγας Βασίλειος ἐσυστηματοποίησε τὸν βίον τοῦτον τοῦ ὁποίου ἐτύγχανε θερμὸς συνήγορος καὶ ἔγραψε τοὺς κανόνας καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς καθιερωθείσας ἐν τῷ βίῳ τούτῳ τάξεις καὶ τῶν προγενεστέρων αὐτοῦ πατέρων τὰ δοκίμια. Πρότυπον καὶ ἰδεῶδες ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τοῦ κοινοῦ βίου ἦτο αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· « Ὡσπερ γὰρ ἐκεῖνος, λέγει ὁ Οὐρανοβάμων « Βασίλειος ὁ πατὴρ τοῦ μοναχισμοῦ τῆς ἀνατολῆς, χορὸν μαθητῶν συστησάμενος, κοινὰ τὰ πάντα καὶ κοινὸν ἑαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις, παρέσχηκεν, οὕτω καὶ οὗτοι τῷ καθηγουμένῳ πειθόμενοι, οἳ γε καλῶς τὸν κανόνα τοῦ βίου διαφυλάσσοντες, τὴν τῶν ἀποστόλων καὶ τὴν τοῦ Κυρίου πολιτείαν μετ' ἀκριβείας μεμίμηται..... Κοινωνίαν γὰρ βίου τελεωτάτην ἐγὼ καλῶ, ἐν ἣ κτήσεως μὲν ιδιότης ἐξώρισται, γνώμης δὲ ἐναντιότης ἀπελήλαται ».

Τὰ πλήθη τῆς ἐρήμου ἠλεκτριζόντο διὰ τῶν ἐξῆς τοῦ Μ. Βασιλείου θαυμασίων στροφῶν· « Οὐδὲν οὔτε « λαμπρότερον, οὐδὲ χαριέστερον, οὔτε ὑψηλότερον εὐ- « ρεθειῇ ἂν ἐν ἀνθρώποις πολίτευμα... Κοινὸς ὁ Θεός, « κοινὸν τὸ τῆς εὐσεβείας ἐμπόρευμα, κοινὴ ἡ σωτηρία, « κοινὰ τὰ ἀγωνίσματα, κοινοὶ οἱ πόνοι, κοινοὶ οἱ στέ- « φανοι, εἷς οἱ πολλοί, καὶ ὁ εἷς οὐ μόνος ἀλλ' ἐν πλεί- « οσι..... Τί ταύτης τῆς πολιτείας ἴσον; τί δὲ μακαρι- « ῶτερον; τί τῆς συναφείας καὶ τῆς ἐνώσεως ἀκριβέστε- « ρον; τί τῆς τῶν ἡθῶν καὶ τῶν ψυχῶν συγκράσεως χα- « ριέστερον; Ἄνθρωποι ἐκ διαφόρων γενῶν καὶ χωρῶν « κινήθεντες εἰς τοσαύτην ἀκριβείαν ταυτότητος συνηρ- « μόσθησαν ὥστε μίαν ψυχὴν ἐν πολλοῖς σώμασι θεω- « ρεῖσθαι..... Οὗτοι τὴν ἀγγέλων ζωὴν ἐζηλώκασιν, τὸ « κοινωνικόν, ὥσπερ ἐκεῖνοι δι' ἀκριβείας φυλάξαντες « Οὗτοι τὴν ἀκτησίαν τελείως κατώρθωσαν, οὐ- « δὲν ἴδιον ἔχοντες ἀλλήλων δὲ τὰ πάντα. Ἡλίκων ἡ- « μῖν ἀγαθῶν ἢ τοῦ Σωτῆρος ἐνανθρωπήσεις πρόξενος γέ- « γονε, σαφῶς οὗτοι τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων ὑπέδειξαν, τὴν « διερρωγυῖαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν καὶ εἰς μυρία κατα- « τμηθεῖσαν, τό γε ἐπ' αὐτοῖς, πάλιν συνάγοντες πρὸς ἑαυ- « τὴν τε καὶ πρὸς τὸν Θεόν..... Τίνα ἂν εἰκόνα τῶν ἐ- « πὶ τῆς γῆς εἰς παράσιασιν ἔχοιεν τῆς τοῦ κατορθώ- « ματος ἀρετῆς; Ἄλλὰ τῶν μὲν ἐπὶ τῆς γῆς οὐδεμίαν, « μόνη δὲ ἡ ἄνω λείπεται..... Ὅντως ἀπαγορεύει « πρὸς τὴν τοιαύτην φάλαγγα καὶ αὐτὸς ὁ διάβολος οὐκ « ἀρκῶν πρὸς τοσοῦτους ἀγωνιστὰς οὕτως εὐσταλεῖς « καὶ συγκεκροτημένους κατ' ἐκείνου στρατεύοντας καὶ « τοσοῦτον τῇ ἀγάπῃ συνησπικότητας ἀλλήλοις καὶ φρατ- « τομένους τῷ πνεύματι, ὥστε μήτε βραχυτάτην τινὰ « παρείδουσιν ταῖς ἐκείνου βολαῖς παρασχεῖν ».

Ἐκτοτε ὁ κοινὸς βίος οὐχὶ μόνον κατέκτησε τὸν μοναχισμόν ἀλλὰ καὶ πᾶν ἕξοχον πνεῦμα, ἔπλεκον δὲ τὸν παλληνηρικὸν αὐτοῦ οἱ Αὐτοκράτορες καὶ οἱ Πατριάρχαι, ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν. Διὰ τῶν κοινοβίων ὁ μοναχι- σμός ἐπέδρασεν ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ

τῆς κοινωνίας τοσούτον ὥστε ἐὰν καὶ νῦν ἔτι ἀφαιρέση τις τὸ ἔργον τοῦ μοναχισμοῦ ἐκ τοῦ μέσου θὰ καταλειφθῆ κενὸν δυσαναπλήρωτον. Διὰ τῶν κοινοβίων μετεδόθη ἡμῖν ὁ μοναχισμός¹.

(1) Ἐκ τῶν 20 σήμερον Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἔνδεκα εἶναι κοινόβιοι κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἐπανόδου εἰς τὸν κοινοβιακὸν βίον ἐκ τοῦ πρότερον ἰδιορρύθμου. Ξενοφῶντος (Πατριαρχικὸν Σιγγιλλιον 1784), Ἐσφιγμένου (1796), Σιμ. Πέτρας (1801), Διονυσίου (1805), Καρακάλλου (1813), Κωνσταμονίτου (1818), Ἁγίου Παντελεήμονος Ῥωσικῆ (1833), Ἁγίου Παύλου (1839), Γρηγορίου (1840), Ζωγράφου Βουλγαρικῆ (1849) καὶ Κουτλουμουσίου (1856).

Κατὰ τὴν ἀνορθωτικὴν αὐτὴν περίοδον τέσσαρες ἕτεραι Μοναὶ ἠκολούθησαν τὸν κοινοβιακὸν βίον ἐκ τοῦ ἰδιορρύθμου Ἀσχειαρίου (Πατριαρχικὸν Σιγγιλλιον 1834), Ξηροποτάμου (1835), Χελανδαρίου (1866), καὶ Ἰβήρων (1867), ἀλλ' εὐθὺς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἀνετράπη συνεχισθέντος ἔκτοτε τοῦ ἰδιορρύθμου βίου.

Ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία μόνον τὸ κοινοβιακὸν πολίτευμα ἐθεώρησε πάντοτε ὡς βάσιν τοῦ μοναστηριακοῦ βίου, ἀπειλήσασα διὰ φρικωδῶν ἀρῶν τοὺς ἀνατροπείς αὐτοῦ. Ὅτε τὸ νεαρὸν τότε (1840) ἡμέτερον κοινόβιον ἐκινδύνευσε ἢ ἀνατραπῆ, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀνθίμος ἔσπευσε νὰ ἐξαποστείλῃ ἐπιστολὴν εὐρισκομένην εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Μονῆς, ἐνισχύων τὴν σταθεροποίησιν αὐτοῦ Ἀπόσπασμα αὐτῆς ἔχει ὡς ἐξῆς: «ἐντελλόμεθα ἐπομένως καὶ παραγγέλλομεν τῇ ὁσιότητί σας, ὅπως, ἐν ἀμετατρέπτῳ γνώμῃ ἐξασκούμενοι τὰ τοῦ μοναδικοῦ, καὶ τοῦ κοινοβιακοῦ πολιτεύματος, καὶ ἐν μιᾷ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ συναγωνιζόμενοι εἰς τὰ τῆς βελτιώσεως τῆς μετανοίας ὑμῶν ταύτης, πεῖθεσθε κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα τῷ ῥηθέντι Κοινοβιάρχῃ καὶ Ἠγουμένῳ ὑμῶν καὶ φυλάττετε ἀπαρεγκλίτως ὅσα περ οἱ κοινοβιακοὶ ὄροι, καὶ αἱ τάξεις ὑπαγορεύουσι καὶ τὸ προσεκδοθὲν τῆς εἰς κοινόβιον μεταρρύθμισέως ἐκκλησιαστικῶν Σιγγιλιῶδες ἐν μεμβράναις Γράμμα ὀρίζεται, καὶ ἀποφαίνεται, ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις δουλεύοντες, καὶ ἀποφεύγοντες οὕτω τὰς πρὸς ἀλλήλους ὀλεθριωτάτους ἀντιπραγίας, τὰς διαιρέσεις, τὰς διχονοίας, καὶ μηδὲ κατὰ νοὺν κἄν θέμενοι τὴν ἀνατροπὴν, ἅπαγε, ἢ εἰς τουναντίον μεταρρύθμισιν τοῦ οὐπερ ἡρετίσασθε ψυχωφελοῦς αὐτοῦ κοινοβιακοῦ πολιτεύματος, οὐ μόνον διαμμένητε ἀνώτεροι τῶν ἐν τῷ Σιγγιλιῶδες Γράμματι ἐμπεριεχομένων παλαμναιοτάτων καὶ φρικωδεστάτων Συνοδικῶν ἀρῶν, καὶ βαρυτάτων ἐπιτιμιῶν, ἀλλ' ἀναδειχθῆτε ἔτι μᾶλλον ἄξιοι τῶν δαψιλεστέρων ἐκκλησιαστικῶν εὐχῶν, καὶ εὐλογιῶν, καὶ τῆς οὐραίου δόξης τε καὶ μακαριότητος τοῦ ἐν ἀδαιρέτῳ Τριάδι ὑμνουμένου Θεοῦ Ὑψίστου, οὐ ἡ χάρις, καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος, σὺν τῇ παρ' ἡμῶν

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἐρημικὸς καὶ ἀναχωρητικὸς βίος ἐκράτησεν εἰς τὰς ἀρχαίας τοῦ μοναχισμοῦ κοιτίδας, περιορισθεὶς εἰς τὰ ἰσχυρότερα πνεύματα καὶ μεγάλως διὰ τοῦτο θαυμαζόμενος. Ἄκρον ἄωτον ἀσκήσεως, οὕτως

εὐχὴ καὶ εὐλογία εἰς πᾶσιν ὑμῖν. αὐμ'. Νοεμβ. κε'. Ἄνθιμος Πατριάρχης.

Ἴδου καὶ ἓν Πατριαρχικὸν Σιγγίλλιον μετατροπῆς ἰδιορρύθμου Μονῆς εἰς Κοινόβιον, ὅπερ εἶναι τῆς Λαύρας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρου ἐν ἔτει 1584, περιελθούσης τῆς Μονῆς ταύτης κακῶς καὶ πάλιν εἰς τὸν ἰδιορρύθμον βίον μετὰ κοινοβιακὸν βίον 179 ἐτῶν, ἦτοι ἐν ἔτει 1763.

Σιλβέστρος ἐλέφ Θεοῦ, πάπας καὶ πατριάρχης τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας κριτῆς τῆς οἰκουμένης.

Ὁ πάλαι μὲν πάνυ πολλὰ μεταξὺ τῶν ἄλλων τερατουργιῶν ἐνεργήσας Θεὸς διὰ τοῦ θεοπτικωτάτου καὶ προφήτου Μωσέως, τὸν τε Ἰσραηλίτην λαὸν ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δουλείας τοῦ δεινοῦ Φαραῶ καὶ αἰσθητοῦ τυράννου, σχίσας τε τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος καὶ διαβάς αὐτὸν ἀβρόχοις ποσὶν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τὸν δὲ διώκτην καὶ σοβαρὸν τύραννον τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης καταποντήσας ἐν τοῖς αὐτοῦ στρατηγήμασιν, ὁ καὶ νόμον δοὺς τὸν θεόγραφον εἰς τύπον καὶ ὑπογραμμόν, ἵνα μήποτε τὸ ὠδηγήσαν αὐτοῖς φῶς ἐπιλαθόμενοι δι' ἀμεριμνίας καὶ ἀμελείας αὐτῶν καλύψῃ τὸ ψηλαφητὸν σκοτός, ὁ καὶ πρότερον τῷ πατριάρχῃ Ἀβραὰμ φήσας ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἂν σοὶ δείξω, αὐτὸς καὶ νῦν κάμῃ ἀνάξιον βουληθέντα ποτὲ ἐξελθεῖν τοῦ ἐμοῦ θρόνου τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας προσκυνήσεως εἵνεκα τοῦ ἁγιωνύμου Ὁρους κατ' εὐδοκίαν αὐτοῦ διαβάς ἀκωλύτως τῆς τε γῆς καὶ θαλάσσης τὸ μήκος καὶ πλάτος καὶ διασωθεὶς μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς Πρωτατινῆς ἐκκλησίας, ἐλθόντες πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα οἱ ἐκ τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μεγάλης μονῆς Λαύρας θεῖοι καὶ ὀσιώτατοι πατέρες, ἠξίωσαν αὐτὴν τοῦ ἐφικέσθαι ἐν αὐτῇ τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ εἰς ἐπίσκεψιν καὶ ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων ἐκεῖσε πατέρων καὶ ἀδελφῶν, τοῦ ἐξελέσθαι καὶ ἀνασπάσαι πρόρριζον ἐξ αὐτῶν τὴν ψυχοβλαβῆ καὶ μυσσαρὰν ἰδιορρύθμιαν, καὶ τινὰ περιττώματα ἐξ ἀγαθῶν λειμόνων καὶ περιβόλων πόρρω που ἀπορόψωμεν καὶ ἀποσοβήσωμεν, πᾶσαν δὲ ἀγαθὴν καὶ ψυχωφελῆ ἀρετὴν καὶ ἀποστολικὴν ἄμιλλαν καὶ κοι(νοβ)ιακὴν διαγωγὴν καὶ κατάστασιν ἐν αὐτοῖς ἐμφυτεύσωμεν καὶ ἐγκατασπεύρωμεν καὶ ἐλευθέρους χάριτι Χριστοῦ πάντας ἀποδείξωμεν ὡς ἐκ τῆς ἰδιορρύθμου λοίμης καὶ ζιζανιώδους σπορᾶς, ἥτις πάλαι παρὰ τινῶν πονηρῶν καὶ κακοθελῶν ἀνθρώπων ἐνεσπάρη καὶ ἀνεψύχῃ καὶ κλάδους ἐκτέτοκε τὰς λοιμώδους καὶ φθοροποιὺς καὶ

εἶπεῖν καὶ κατάχρησις, ἦσαν καὶ οἱ στυλῖται, δενδρίται, χαμευνῖται, γυμνόποδες καὶ ἔγκλειστοὶ τῶν ὀποίων τυποὶ ἐσώζοντο εἰς αὐτὴν ἔτι τὴν Κωνσταντινούπολιν μέχρι τοῦ Ἰσαακίου Ἀγγέλου, δηλαδὴ μέχρι τοῦ ΙΓ'. αἰώνος ὡς ἱστορεῖ Δοσίθεος ὁ Ἱεροσολύμων.

ψωρῶδους, τρεῖς αὐτῆς θυγατέρας, τὴν ἀπιστίαν δηλονότι, τὴν ἀνυποταξίαν, καὶ αὐτὴν τὴν πλεονεξίαν· εἰσαγάγωμεν δὲ ἀντ' αὐτῶν τὴν τρίπλοκον ταύτην καὶ οὐρανομήκη σειράν, τὴν πίστιν, λέγω, καὶ ἀγάπην καὶ αὐτὴν τὴν πρὸς Θεὸν ἐλπίδα, δι' ἧς οἱ μετερχόμενοι ἐπίγειοι ἄνθρωποι οὐράνιοι γίνονται.

Ἄλλ' ἐπεὶ θεῖα συνάρσει ἀφικόμην ἐν αὐτῇ τῇ ἀγία μονῇ, καὶ πάντων ἀσμένως καὶ περιχαρῶς ὑποδεξαμένων τῶν ἀδελφῶν, καὶ λόγον Θεοῦ κινήσας εἰς κοινὴν ὠφέλειαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, καὶ γινόντες πάντα ἀκριβῶς ἐξ αὐτῶν τῶν χρυσοβούλων καὶ Σιγγιλλιωδῶν γραμμάτων τῶν γεγονότων πρῶην παρὰ τῶν εὐσεβῶν βασιλέων καὶ κτητόρων καὶ τῶν μακαρίων πατριαρχῶν, ὅπως ἀποστολικῶς καὶ κοινοβιακῶς καὶ ἀγγελιομιμήτως ἀνηγέρθη καὶ ἐβελτιώθη καὶ ἀπρητίσθη ἐξ αὐτῶν ὡς εἶπεῖν τῶν κρηπίδων παρὰ τοῦ τρισοσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, καὶ καθάπερ γῆ ἀγαθὴ καὶ καλὴ δεξαμένη σπόρον παρὰ τῷ σπείροντι, οὕτω καὶ αὐτοὶ τὸν ἡμέτερον λόγον ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ὑποδεξάμενοι, ἅμα κοινῇ γνώμῃ, ἀβιάστως καὶ αὐτοθελῶς συνήθροισαν τῷ τε θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἱερισσοῦ καὶ ἀγίου Ὅρους κῆρ Ματθαίῳ, καὶ τῷ ὀσιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις καὶ πρῶτῳ κῆρ Καλλινίκῳ, ὡσαύτως καὶ πάντας τοῦς καθηγουμένους καὶ προηγουμένους πασῶν (;) τῶν μοναστηρίων καὶ τοὺς λοιποὺς ἐγκρίτους τῶν ἀδελφῶν καὶ τούτου γενομένου κατ' αὐτὴν τὴν περιφανῆ καὶ πρῶτην τῶν ἑορτῶν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συνήγαγεν ἕκαστος τῶν καταλόγου καὶ τάγματος ἐνώπιον πάντων εἴτι δ' ἂν καὶ ἐκέκτητο ἐξ ἰδίων προγόνων ἢ γερόντων, ἢ ἐξ οἰκείων ἐπιστημῶν καὶ πόνων· πάντα τοῖνυν φέροντες πάντες, ἀνέθηκαν καὶ ἀφιέρωσαν Θεῷ τε καὶ τῷ ἀγίῳ ναῷ τῆς ὑπεράγνου Θεοτόκου, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς κοινοβιακῶς ζῆν καὶ πολιτεύεσθαι, καθάπερ καὶ αἱ λοιπαὶ μοναὶ τῶν ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει, καὶ μᾶλλον ἢ μεγάλη τῶν Ἰβήρων μονῇ, ἐξ ἧς λαβόντες καὶ τὸν πανοσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Γεράσιμον μετὰ τῶν ἄλλων τιμίων ἀδελφῶν, ἐθέσαμεν αὐτὸν εἰς τὸν θῶκον τῆς ἡγουμενείας, ἔν' ὧσπερ οἱ ἐν αὐτῇ τῇ ἀγία μονῇ πολιτευσάμενοι θεῖοι πατέρες οὕτω καὶ οἱ ἐν τῇ μεγάλῃ Λαύρᾳ πολιτεύονται ἅγιοι πατέρες καὶ ἀπαρράλλακτως διδάσκη πάντας τὸν ἴσον καὶ ὅμοιον αὐτοῖς βαδίζειν. Καὶ τοῦτο συνοδικῶς ἐθεσπίσαμεν μετ' ἀλύτου ἀφορισμοῦ, ἵνα μνημονεῦται ἕκαστος ὡς οἱ μακάριοι κτήτορες, αἰεὶ καὶ διὰ παντός, δι' ὧν δέδωκε χρημάτων,

Ἀρχαιότατα ἐφάνη καὶ ὁ τύπος τῶν λαυρῶν ἐν ταῖς ὁποίαις ἠδύνατο νὰ εὔρη τις τὸ κοινόβιον, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ τὴν ἐρημικὴν ἄσκησιν εἰς διαφόρους βαθμοὺς ἀναλόγως τῆς δυνάμεως ἐκάστου. Οἱ Ταβεννησιῶται ἐφήρμοζον διάφορον ἄσκησιν, ὁ Μέγας Εὐθύμιος

ἢ ἄλλων τινῶν κτημάτων ἐν ταύτῃ τῇ ἀγία μονῇ. Εἰ δέ τις βουληθεῖ ὀψέποτε λαβεῖν τι ἐξ ὧν ἀφιέρωσε τῷ μοναστηρίῳ, ἢ καὶ ἄλλοτρόπως νοσφίσας πρότερον λαθραίως καὶ εἴ τινα ἔχει τῶν ἑαυτοῦ γνωστῶν, ἔστω ἀφορισμένος καὶ ἀσυγχώρητος παρὰ Θεοῦ παντοκράτωρος ὡς ἄλλος Ἀνανίας καὶ Σαπφείρα, τὰ γὰρ ἅπαξ ἀφιερωθέντα τῷ Θεῷ ἀνεκποίητα εἰσίν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἕτερος βουληθεῖ ἀνατρέψαι τῶν νῦν εὐρισκομένων ἢ τῶν μεταγενεστέρων τὰ παρ' ἡμῖν κυρωθέντα καὶ βεβαιωθέντα μικρὸς ἢ μέγας τῶν καταλόγου καὶ τάγματος, καὶ οὐ παραδέχεται φυλάξει ταύτην ἡμῶν τὴν παρακαταθήκην καὶ καθαροτάτην πολιτείαν καὶ κοινοβιακὴν διαγωγὴν, ἣν μετὰ πολλῆς σκέψεως ἐνώπιον πάντων ἐποιήσαμεν, ἔστω ἀφορισμένος καὶ ἀσυγχώρητος παρὰ τῶν τιη'. θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ (;) καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τοῦ διαληφθέντος θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων πατέρων τῶν ὑπογραψάντων αὐτῶν τὰ ὀνόματα ἐν ταύτῃ τῇ δέλτῳ, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀγίας καὶ τρισυποστάτου θεότητος ὄλως μὴ θεάσοιτο, ἔξει δὲ ἀντάρτας ἐνώπιον τῆς φοβερᾶς ἐτάσεως τοῦ Χριστοῦ τὴν πάναγνον Θεοτόκον καὶ τὸν ὄσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον ὡς ἀνάρσιος (;) καὶ καταφρονητῆς τῶν θείων αὐτοῦ ἐντολῶν καὶ πάντων τῶν ἀγίων πατέρων.

Διὸ σπουδάσατε, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἵνα μὴ τις ἐξ ὑμῶν εὐρεθῇ ἔνοχος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα φυλάξατε ἀπαραλλάκτως τὸν κοινοβιακὸν κανόνα τῆς μοναστικῆς πολιτείας, καὶ ὑποτάγητε ὡς αὐτῷ τῷ Χριστῷ, τὸν καθηγητὴν καὶ πατέρα ὑμῶν' ὑποτάγητε ἀλλήλοις κατὰ τὸν ἀπόστολον ἐν φόβῳ Κυρίου, μηδεὶς ἐξ ὑμῶν ἀντίλογος ἢ ὑβριστῆς ἢ ψιθυριστῆς ἢ φλύαρος ἢ κατάλαλος ἢ γογγυστῆς. Ταῦτα δὲ πάντα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια τοῦ διαβόλου εἰσὶ καρπὸς καὶ ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα' ἀλλ' ἀντ' ἐκείνων κτήσατε ὑπακοὴν χωρὶς ἀντιλογίας, ἢ γὰρ ὑπακοὴ μήτηρ ἐστὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἢ δὲ παρακοὴ μήτηρ ἐστὶ τῆς ἀπωλείας· κτήσατε εἰρήνην, ἀγάπην, ὁμόνοιαν, ὑποταγὴν, συμπάθειαν καὶ τὴν ὑποποιὸν ταπεινώσιν· κτήσατε καρδιακὸν πένθος καὶ κλαυθμὸν καὶ δάκρυα, καὶ τὴν εἰς τοὺς δεομένους συμπάθειαν καὶ ἐλεημοσύνην.

Ἐὰν ταῦτα πάντα κτήσητε Θεοῦ συνεργοῦντος δύνασθε καὶ τὸν κοινοβιακὸν καὶ ἀποστολικὸν ἴν' εἶπω καὶ ἀγγελικὸν βίον ἐπι-

λαύραν ποιμαίνων ὁμοίως. Ταῦτα καὶ ὁ τῆς Κλίμακος καὶ ἄλλοι μαρτυροῦν.

Καὶ οἱ ἄκροι ἀναχωροῦνται ἐρημίται ἡσθάνοντο τὴν ἀνάγκην ἐπικοινωνίας τινὸς καὶ τινὲς εἰς τὰς ἐρήμους ἐσχημάτιζον κέντρον καὶ κοινὸν ἐκκλησίασμα. Ὁ τύπος οὗτος κληθεῖται σκητιωτικὸς καὶ τύπον τῶν ἀρχαίων τῆς Νητρίας σκητῶν διέσωσεν ἡμῖν ὁ Σωζόμενος· « Ἐνιαυ-
« θα δὲ ὡς ἐπὶ τὴν ἔνδον ἔρημον οἰκούντων, ἕτερός ἐστι
« τόπος σχεδὸν ἐβδομήκοντά σταδίους διεσιῶς, ὄνομα
« κελλία, ἐν τούτῳ δὲ σποράδην ἐστὶ μοναχικὰ οἰκήμα-
« τα πολλά, καθὸ καὶ τοιαύτης ἔλαχε προσηγορίας, κε-
« χώρισται δὲ τοσοῦτον ἀλλήλων, ὡς τοὺς αὐτόθι κα-
« τοικοῦντας σφᾶς αὐτοὺς μὴ καθορᾶν, ἢ ἐποῖειν· συνι-
« ᾶσι δὲ πάντες εἰς ταῦτὸν ἅμα καὶ ἐκκλησιάζουσι τῇ
« πρώτῃ καὶ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος· ἦν δέ τις
« μὴ παραγένηται, δῆλος ἐστὶν ἄκων ἀπολειφθεὶς, ἢ πά-
« θει τινὶ ἢ νόσῳ πεπεδημένος, καὶ ἐπὶ θεῶν αὐτοῦ καὶ
« θεραπείαν οὐκ εὐθύς πάντες ἀπιᾶσιν, ἀλλ' ἐν δια-

τελέσαι, τὸν πάσης ἀγιωσύνης καὶ καθαρότητος ἔκπλεον· μιμήθητε, αὐτὸν τὸν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν μέχρι καὶ δούλου μορφῆν καὶ δώσαντα ἡμῖν τύπον καὶ ὑπογραμμόν, ἔν' ὧσπερ αὐτὸς περιπατήσας ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τοὺς ἱερούς αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους οὕτω καὶ ἡμεῖς πολιτευθῶμεν ἐνωμένοι τῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ καὶ τῇ ἐλπίδι, ἵνα δυνηθῶμεν διαπερᾶσαι ἀταράχως καὶ ἀκινδύμως τὸ μέγα πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς, καὶ ἐλευθερωθῆναι τὸν νοητὸν Φαραῶ καὶ πικρὸν ἐργοδότην διάβολον, καὶ καταπαύσωμεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ καὶ ζωαρχικῷ, πνεύματι (πρέπει) δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν. Ἐγράφη ἐν ἔτει ζββ. Ἰνδικ. Βας.

Σίλβεστρος ἑλέφ Θεοῦ καὶ πάπας πατριάρχης τῆς μεγαλοπόλεως Ἀλεξανδρείας.

Ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὁρους Ματθαῖος. (Τὸ Συγγιλιῶδες τοῦτο γράμμα ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορυτσᾶς κ. Εὐλογίου Κουρίλα εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ Μοναχολόγια περὶ τοῦ ἐν Ἁθῶν Κοινοβίου).

« φόροις καιροῖς ἕκαστος ἐπιφερόμενος ὅπερ ἔχει πρὸς
 « νόσον ἀρμόδιον. Ἐκτὸς δὲ τῆς τοιαύτης αἰτίας οὐ συ-
 « νομιλοῦσιν ἀλλήλοις, εἰ μὴ λόγων ἕνεκεν εἰς γινώσιν
 « Θεοῦ τεινόντων, ἢ ὠφέλειαν ψυχῆς, ἔλθοι τις μαθη-
 « σόμενος παρὰ τὸν φράσαι δυνάμενον. Οἰκοῦσι δὲ ἐν
 « τοῖς κελλίοις ὅσοι τῆς φιλοσοφίας εἰς ἄκρον ἐληλύ-
 « θασι καὶ σφᾶς ἄγειν δύνανται καὶ μόνοι διατρίβειν,
 « δι' ἡσυχίας χωρισθέντες τῶν ἄλλων. Τάδε μὲν ἡμῖν
 « ὡς ἐν βραχεῖ περὶ σκῆτεω; εἰρήσθω καὶ τῶν ἐνθάδε
 « φιλοσοφούντων, εἰ γὰρ τὸ καθέκαστον τῆς αὐτῶν ἀ-
 « γωγῆς διεξελθεῖν πειραθεῖην μηκενόμενον ἴσως τὴν
 « γραφὴν μωμήσαιτό τις· ἰδίαν γὰρ πολιτείαν, ἔργα καὶ
 « ἤθη καὶ γυμνάσια καὶ δίαιταν καὶ καιρὸν ἐκάστη ἡλι-
 « κία κατὰ τὸ εἰκὸς διένειμαν ».

Εἰς τὸ "Ἁγιον" Ὄρος ἐφάνη ἐξ ἀρχῆς ὁ ἐρημικὸς καὶ
 ὁ κοινὸς βίος ἀλλ' ὁ πρῶτος ὑπεχώρησεν εἰς τὸν δεύ-
 τερον, μάλιστα διὰ τοῦ παραδείγματος τοῦ 'Ἁγίου 'Α-
 θαναοίου καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ὁ κελλιωτικὸς βίος ὡς ἔχει σήμερον ἐν "Ἄθῳ ἦτο
 τότε ἄγνωστος ἢ δὲ διαμόρφωσις αὐτοῦ εἶναι ἔργον ἀ-
 ποκλειστικὸν τοῦ 'Ἁγίου "Ὄρους ἄγνωστον εἰς τὸν ἀρ-
 χαῖον μοναχισμόν. Τὰ σημερινὰ κελλία ἦσαν τὰ πολυ-
 πληθῆ κοινόβια τοῦ "Ἄθῳ καὶ ἡ ἀπορρόφησης τούτων
 ὑπὸ τῶν σημερινῶν εἴκοσι Μονῶν, τοῦ ἀριθμοῦ τούτου
 ὑφισταμένου ἀπὸ αἰώνων, ἐγέννησε τὸν κελλιωτικὸν
 βίον.

Ὁ σημερινὸς ἰδιόρρυθμος μοναστηριακὸς βίος τῶν
 9 Μονῶν¹ τοῦ 'Ἁγίου "Ὄρους εἶναι προῖδὸν τῶν μετὰ
 τὴν ἄλωσιν χρόνων, ὅπως δ' ἄγνωστος εἰς τὸν μοναсти-
 κὸν βίον κατὰ τὴν σημερινὴν ἀντίληψιν αὐτοῦ.

Αἱ ὑπάρχουσαι ἤδη σκῆται² εἶναι προῖδὸν τοῦ ΙΖ'.

(1) Λαύρας, Βατοπεδίου, Ἰβήρων, Χελανδαρίου (Σερβικῆς), Παν-
 τοκράτορος, Ξηροποτάμου, Δοχειαρίου, Φιλοθέου καὶ Σταυρονικήτα.

(2) Ἐκ τῶν 11 Σκητῶν τοῦ 'Ἁγίου "Ὄρους αἱ 4 εἶναι κοινόβιοι,
 Τιμίου Προδρόμου Ρουμανικῆ ἀνήκουσα εἰς τὴν Μ. Λαύρας, 'Αγ. 'Αν-

αἰῶνος καὶ ἰδίως τοῦ ΙΗ΄. τοιούτου.

Ὡστε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καὶ τοῦ Α΄ τυπικοῦ, ὁ Ἄθως ἔτεινεν ὅπως καταστή εὐρὸν στάδιον κοινοῦ βίου καὶ τοιοῦτος κατέστη μετὰ ταῦτα ὡς ἀμέσως δηλωθήσεται.

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΝΩΜΙΚΑ ΟΣΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἐὰν θέλη ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν πρωΐαν μέχρι ἐσπέρας δύναται νὰ φθάσῃ εἰς θεῖα μέτρα.

Ἀββᾶς Ἀλώνιος

Ἡ ἐνθύμησις σου νὰ εἶναι πάντοτε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν καὶ ταχέως θὰ κληρονομήσῃς αὐτήν.

Ἀββᾶς Ὑπερέχιος

Εἰς πᾶν ζήτημα θεώρει τὸν ἑαυτὸν σου ἔχοντα ἀνάγκην μαθήσεως καὶ εἰς ὅλην σου τὴν ζωὴν θὰ παραμείνης σοφός.

Ἀββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σῦρος

δρέου Ῥωσικῆ εἰς τὴν τοῦ Βατοπεδίου, Προφήτου Ἡλιοῦ εἰς τὴν τοῦ Παντοκράτορος καὶ Βογοροδίτης Βουλγαρικῆ εἰς τὴν τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος, αἱ δὲ ὑπόλοιποι 7 ἰδιόρρυθμοι: Καυσοκαλυβίων εἰς τὴν τῆς Λαύρας, Ἁγ. Ἄννης εἰς τὴν ἰδίαν, Ἁγ. Δημητρίου εἰς τὴν τοῦ Βατοπεδίου, Τιμίου Προδρόμου εἰς τὴν τῶν Ἰβήρων, Ἁγ. Παντελεήμονος εἰς τὴν τοῦ Κουτλουμουσίου, Γενέσιον τῆς Θεοτόκου ἐπικαλουμένη Νέα εἰς τὴν τοῦ Ἁγ. Παύλου, Ἁγ. Δημητρίου ἢ Λάκκου Ῥουμανικῆ εἰς τὴν ἰδίαν καὶ Εὐαγγελισμὸς εἰς τὴν τοῦ Ξενοφώντος.

**Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΙΜΙΣΚΗΣ (969-976)**

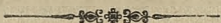
Τοιχογραφία του έτους (1535) έν τῷ Καθολικῷ Ναῶ τῆς Ἱερᾶς Μο-
νης Μεγ. Λαύρας.

Το ὄνομα τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰωάννου μνημονεύεται συνεχῶς μέχρι
σήμερον οὐχί μόνον ὑπὸ τῆς Λαύρας, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε κτίτωρ, ἀλλὰ
καί ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἱ. Μονῶν, καθόσον τὸ Ἅγιον Ὄρος πολλὰ ὀφεί-
λει εἰς τὸν ἀείμνηστον τοῦτον Αὐτοκράτορα.

ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΚΟΠΕΛΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Ὁ ἄνθρωπος, ὃ νέοι, ἀφινόμενος εἰς τὸν ἑαυτὸν του, χωρὶς προστατευτικῆς ὁδηγίας τῆς οἰκογενείας, κινδυνεύει πολὺ νὰ λάβῃ κακὴν ἀπόφασιν, νὰ παραπλανηθῇ. Ὁ δὲ μὴ ἀπατώμενος καὶ κατανοῶν τὴν θέσιν του, ἔχει ἀληθῆ ἀξίαν ἢ τύχην σπανίαν.

Εὐτυχεῖς ἀληθῶς οἱ νέοι, ὅσους ἡ ἀνατροφή καὶ ἡ Χριστιανικὴ ἀνατροφή προεξήσφαλίσεν ἀπὸ ἐπιδράσεις σφαλερὰς καὶ βλαβερὰς καὶ προεφύλαξεν ἀπὸ τὸ μόλυσμα τῆς κακίας, ὅσους ἀνεπαισθήτως ὠδήγησε καὶ ἐστερέωσεν εἰς τοὺς δρόμους τῆς ἀρετῆς, καὶ κατεστόλισεν ἀφθόνως διὰ καλῶν συνηθειῶν.

Ἡ ζωὴ γίνεται εὐκόλος, χάρις εἰς τὴν πρώτην ὥθησιν, εἶναι δὲ ἔνοχος ὁ μὴ ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν τρυφερὰν ταύτην φροντίδα τῆς Θείας Προνοίας, διὰ τῆς πιστῆς εἰς τὸ καθήκον καὶ εἰς τὸν Θεὸν ἐμμονῆς.

Ὁ Νέος ὁ ὁποῖος θέλει νὰ μείνῃ ἀγνὸς καὶ ὑγιὴς κατὰ τὸ σῶμα, ἔχει ἀνάγκην τινῶν ἰσχυρῶν κανόνων ἐπάνω εἰς τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ βαδίζῃ.

Εἰς ἀπὸ τοὺς πλέον ἐπιφόβους κινδύνους εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἐκτεθειμένος ὁ νέος εἶναι ἡ κακὴ συναναστροφή· « Ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει » λέγει τὸ ῥητόν. Εἶναι ἀναρίθμητα τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ προξενήσωσιν εἰς ἓνα νέον ὁ κακὸς σύντροφος καὶ ἐπικίνδυνος φίλος· « Κακαὶ συναναστροφαὶ φθειροῦσιν ἥθη χρηστά ».

Οἱ μοχθηροὶ καὶ οἱ κακῶς ἀνατεθραμμένοι αἰσθάνονται μίαν ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν εἰς τὸ νὰ παρασύρωσιν ἀθώους καὶ μὲ καλὸν χαρακτῆρα νέους εἰς τὰ καταγῶγια, ὅπου εἶναι βυθισμένοι οἱ ἴδιοι.

Ὅτι μὴ σὲ πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς, μηδὲ βουληθῆς εἶναι παρακαλέσωσί σε, λέγοντες ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν· υἱὲ μου μὴ

πορευθῆς ἐν ὁδοῦ μετ' αὐτῶν, ἔκκλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τριβῶν αὐτῶν· οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσιν».

Ὁ ἔνοχος θέλει συνενόχους, καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς ἀναπαύεται περισσότερον, ὅταν βλέπῃ καὶ ἄλλους ὁμοίους του. Ἕνας νέος διεφθαρμένος, τὸν ὁποῖον παρέσυρεν ἡ ὁρμὴ τῶν παθῶν τῆς νεότητος θέλει νὰ ἔχῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους συντρόφους εἰς τὸν ἄτακτον βίον, τὸν ὁποῖον διάγει. Ὡ καὶ ἐὰν εὐρεθῆ συνηλικιώτης καὶ συνάδελφος, ὁ ὁποῖος ἐστάθη ἱκανὸς ν' ἀντιστῆ εἰς τὸ ῥεῦμα τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ μὴ παρασυρθῆ! Ὁλόκληρος πλεκτάνη γίνεται ἐναντίον του, μέχρις ὅτου παρασυρθῆ ὁ ἄθῳος νεανίας, νὰ συναρπασθῆ εἰς τὴν πρώτην ἀπόφασιν καὶ νὰ διολισθήσῃ εἰς τὴν πρώτην προᾶξιν τῆς ἁμαρτίας.

Πόσοι νέοι εὐρέθησαν περικυκλωμένοι ἀπὸ τοιαύτας παγίδας! Πόσοι νέοι καὶ νέαι παρεσύρθησαν κατὰ τὸν τρόπον αὐτῶν! Καὶ πόσαι καρδίαι ἀγναὶ καὶ καθαραὶ δὲν διεφθάρησαν καὶ κατεστράφησαν! Καὶ πόσαι ὑπάρξεις γλυκεῖαι ἀπὸ τὰς ὁποίας πολλὰ ἤλπιζον οἱ γονεῖς, οἱ συγγενεῖς, ἡ Πατρίς, καὶ αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία, καὶ δὲν ἐτάφησαν κυριολεκτικῶς μέσα εἰς τὸν τάφον καὶ τὸν βόρβορον τῆς ἁμαρτίας!

Νέοι μὴ προσέχετε φαύλης γυναικός, μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων πόρνῆς γυναικός, πρὸς καιρὸν, λυπαίνει τὸν φάρυγγα ὑμῶν, ὕστερον δὲ εἶναι πικρότερον καὶ τῆς χολῆς. Ἀπομακρύνθητε ὅσον δύνασθε ἀπὸ τὸν δρόμον τοῦ οἴκου αὐτῆς· «Ποίει υἱέ, ἃ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι καὶ σῶζου».

Ἄλλὰ καὶ πόσοι νέοι δὲν ἔμειναν ἄκαμπτοι καὶ δὲν ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀντιστοῦν εἰς τὴν ἀπροσδόκητον ἐκείνην ἔφοδον τῆς ἁμαρτίας, καὶ νὰ στήσουν ἀληθινὸν τρόπαιον ἀγνότητος καὶ σωφροσύνης!

Ἀληθῶς πόσον δίκαιον εἶχεν ὁ Σοφὸς Σολομών, ὅταν μὲ πόνον πατρικὸν ἀπηυθύνετο πρὸς τοὺς νέους λέγων· «υἱέ μὴ σὲ πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς».

Ἄλλὰ καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ἀκόμη, ὃ νέοι, ὅτι δὲν θὰ ζητήσητε τὴν συναναστροφὴν τῶν τοιούτων ποταπῶν χαρακτήρων καὶ μάλιστα θὰ τοὺς ἀποφύγητε, πάλιν δὲν παύετε νὰ εἰσθε ἐκτεθειμένοι εἰς τὸν κίνδυνον νὰ παγιδευθῆτε εἰς τὸν κακὸν δρόμον ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν νέων ὁμηλικῶν σας, οἵτινες ἔχουν ἤδη γευθῆ

τὸ κακόν. Συνειθίζοντες σιγὰ σιγὰ ν' ἀγαπᾶτε ὅσους δὲν ἀγαποῦν τὴν ἀγνότητα καὶ ἡσυχίαν τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς, ὅσους εἶναι γεμάτοι ἀπὸ στρεβλὴν ἀντίληψιν τῆς ζωῆς καὶ ἔτοιμοι νὰ παραδοθοῦν εἰς κάθε εἶδος διαφθορᾶς καὶ ἀκολασίας, πολὺ σύντομα καὶ σεῖς θὰ καταλήξετε εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἀφοῦ ἔχετε μίαν ζωὴν, διατὶ νὰ μὴ τὴν περάσητε μὲ διασκεδάσεις!

Ἄλλ' ἀκριβῶς διότι μίαν μόνην ἔχετε ζωὴν νὰ ζήσητε, εἶναι λογικὸν καὶ ἀπαραίτητον νὰ τὴν περάσητε μὲ ἀγνότητα καὶ σωφροσύνην.

Αἱ πλάναι τοῦ βίου δὲν ἐπανορθώνονται καὶ αἱ πληγαί, τὰς ὁποίας ἀνοίγουν αἱ κακαὶ ἔξεις καὶ συνήθειαι, πολὺ δύσκολα ἐπουλώνονται.

Ἡ συναναστροφή ὑμῶν, ὦ νέοι, πρέπει νὰ εἶναι ἀγνή καὶ θεοφιλῆς. Μὴ πλανᾶσθε ὦ νέοι, εἶναι ἡ μόνη καὶ σπουδαιότατη ἀλήθεια ὅτι ἡ κακὴ συναναστροφή φθείρει ἡθὴ χρηστά.

Μία σκέψις τὴν ὁποίαν δὲν θ' ἀποδιώξῃ ἀπὸ τὸν νοῦν του δὲν βλάπτει παρὰ μόνον ἐκεῖνον ὅστις τὴν διατηρεῖ· ἐνῶ μία ἀισχρὰ καὶ ἀσελγῆς συνομιλία βλάπτει καὶ ὅσους τὴν ἀκούουν.

Πόσοι ἄνθρωποι θὰ ἔδιδον πολλὰ, ἀρκεῖ νὰ μὴ εἶχον ἰδῆ μίαν εἰκόνα, ἣτις τοὺς παρέσυρεν εἰς τὴν ἁμαρτίαν. Πόσοι δὲν θὰ ἠθέλον νὰ μὴν εἶχον ἀκούσῃ μίαν συνομιλίαν ἀσελγῆ, ἣτις ἔμεινε βαθέως χαραγμένη εἰς τὸν νοῦν των καὶ τοὺς ἐκρῦμνησεν εἰς τὸν βυθὸν τῆς ἀσωτίας.

Νέοι, ὅσοι θέλετε ν' ἀποφύγητε τὰς ἀσθενείας τῆς νεότητος, ἀποφεύγετε τὴν συναναστροφὴν ἐκείνων ὅσοι εἶναι ἀσελγεῖς καὶ εἰς τὰς σκέψεις καὶ εἰς τὰς πράξεις καὶ εἰς τὰς συνομιλίας. Ἀποφεύγετε, ὦ νέοι, τὴν συναναστροφὴν ἐκείνων, ἡ ὁποία θὰ σᾶς κάμῃ νὰ χάσητε τὴν υἰγιάν σας, καὶ τὴν ἡθικὴν σας ὑπόστασιν. Ἀποφεύγετε ὡς λέπραν κοινωνικὴν ἐκείνους, οἵτινες θὰ σᾶς ὀδηγήσουν εἰς τὸν δρόμον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ κηλιδώσητε τὸ ὄνομά σας, θὰ καταστρέψῃτε τὴν υἰγιάν σας, θὰ ἐκφυλίσητε τὸν χαρακτῆρά σας καὶ θὰ χάσητε τὸν μέγαν τῆς ζωῆς σκοπὸν τὸν ψυχικὸν, καὶ τὸν σωματικόν.

Αἱ συμβουλαὶ ὅσας πρὸ τόσων χιλιάδων ἐτῶν ἔδιδεν ὁ Σολομὸν διὰ τῶν παροιμιῶν του, δὲν παύουν καὶ σήμερον νὰ εἶναι ἀληθεῖς· « υἱὲ μὴ σὲ πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς ». Εἶναι

παρατηρημένον ὅτι τὸ κακὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀρχίζει διὰ τῶν νυκτερινῶν διασκεδάσεων.

Οἱ διεφθαρμένοι ἄνθρωποι σπείρουσι τὴν νύκτα διὰ νὰ θεορίσωσι τὴν ἡμέραν τὰς ἀσθενείας καὶ τὸν θάνατον. Ὅταν ὁ θόρυβος τῆς ἡμέρας παύσῃ καὶ κλείσουν τὰς θύρας τῶν αἰτίμια ὀικογένεια, τότε ἀνάπτουν τὰ φῶτα καὶ ἀνοίγουν οἱ οἴκοι τῆς κραιπάλης καὶ τῆς ἡδονῆς διὰ νὰ εἰσέλθουν ὅσοι εἶναι βυθισμένοι εἰς τὸν ἔκφυλον βίον καὶ εἰς τὴν διαφθοράν. Εἰς αὐτὰ τὰ ἀνάκτορα τοῦ κακοῦ καὶ τῆς διαφθορᾶς μὴ εἰσέλθητε, ὦ νέοι, διότι ἐκεῖ θὰ λάβητε τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν σας καταστροφὴν.

Ἡ νυκτερινὴ ζωὴ τῶν νέων εἰς τὰς πόλεις εἶναι ἓν πρόβλημα σπουδαῖον· ἐγνωρίσαμεν πολλοὺς, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ἀποφασιν νὰ διέλθωσι τὴν ζωὴν των, ὅπως λέγεται κοινῶς, εὐχάριστα, εἰς μίαν ὥραν ἔχασαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειάν των καὶ τὴν εὐτυχίαν των, ἀντ' αὐτῆς δὲ ἀπεκόμισαν κατάρουν, ἥτις τοὺς ἔκαμε νὰ δυστυχωσῶσιν ὅλην των τὴν ζωὴν.

Νέοι, προσέξατε κάτω ἀπὸ τὴν φαινομενικὴν μαγείαν τῆς, ἢ νυκτερινῆς ζωῆς κρύπτει κινδύνους, ὅσους δὲν φαντάζεσθε. Μὴ συχνάζητε τὴν νύκτα εἰς μέρη εἰς τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠθέλατε νὰ σᾶς ἴδωσι τὴν ἡμέραν ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους σέβεσθε καὶ εὐλαβεῖσθε. Μὴ ἔχητε φίλον οὐδένα, διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἐντρέπεσθε, ἐὰν σᾶς ἔβλεπε μετ' αὐτοῦ τίμιός τις καὶ ἠθικὸς ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ὑπολήπτεσθε.

Κανεῖς ἀπὸ τοὺς νέους, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μείνουν σεμνοὶ καὶ τίμιοι, δὲν πρέπει ν' ἀναγιγνώσκῃ βιβλία ἢ νὰ βλέπῃ εἰκόνας ἀσέμνους· ἢ ἐπίδρασις τοῦ βιβλίου εἶναι μεγάλη.

Εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ φθαρῇ ὁ νέος ἐκεῖνος, ὅστις διέροχεται τὰς ὥρας του μὲ βιβλία τῆς ἐλαφροῦς φιλολογίας, μὲ βιβλία ἄσεμνα καὶ ἀνήθικα, καὶ γραμμένα πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὰς αἰσθήσεις καὶ οὐχὶ εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν; Ὁ νέος ὅστις ἔχει τὴν φαντασίαν του γεμάτην ἀπὸ κατορθώματα φανταστικῶν ἡρώων, θὰ θελήσῃ ἀργὰ ἢ σύντομα νὰ συναντήσῃ τὸν χαρακτῆρά του καὶ τὴν διαγωγὴν του μὲ τὴν διαγωγὴν ἐκείνων.

Μόνον ὁ ἀνατεθραμμένος μὲ ἠθικὰς ἀρχὰς στερεὰς καὶ βασιμοί, μόνον ἐκεῖνος θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃ νικητὴς ἀπὸ τὴν βι-

οπάλην καὶ ὄχι ὅτοιός τρέφεται μὲ ἄσεμνα βιβλία τῶν ὁποίων μάλιστα δὲν εἶναι ἱκανὸς ν' ἀντιληφθῆ τὸν βλαβερὸν χαρακτῆρα· ἀπαταῖται ἐκεῖνος, ὅστις νομίζει ὅτι θὰ δυνηθῆ νὰ ἐξέλθῃ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν βιβλίων αὐτῶν.

Φίλοι μου νέοι, ἀφήσατέ με νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὴ ἀναγιγνώσκητε ποτὲ ἀνήθικα καὶ ἄσεμνα βιβλία· ὑπάρχουν τόσα καλὰ βιβλία, ἅτινα ὄχι μόνον δὲν θὰ σᾶς βλάψωσιν, ἀλλὰ καὶ θὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὴν ἠθικὴν σας ἀνάπτυξιν· ὥστε δὲν ἔχει δικαίωμα οὐδεὶς νέος νὰ χάνῃ τὸν καιρὸν του μὲ μυθιστορήματα, πρὶν καλλιεργήσῃ τὸν νοῦν του μὲ βιβλία, τὰ ὁποῖα καὶ τὸ ἠθικόν του θὰ ἐνδυναμώσῃ καὶ τὸν νοῦν του θὰ πλουτίσῃ μὲ γνώσεις ὠφελίμουσ.

Παύσατε, ὦ νεάνιδες, τὸ βάψιμον τῶν ὀφθαλμῶν, τῶν χερσῶν καὶ τῶν ὀνύχων σας, καὶ τὴν ἄσεμνον ἐνδυμασίαν σας, ἥτις, ὡς προκαλοῦσα τοὺς νέους εἰς ἀπώλειαν, ἥτις μετέβαλε τὴν γυναῖκα εἰς εἶδωλον, ἥτις ἐξηυτέλισεν αὐτὴν καὶ κατέστησεν αὐτὴν ἀκόμη περισσότερον ἁμαρτωλήν, ὡς βεβηλοῦσαν καὶ τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦ ἐνδύματος τοῦ σώματος αὐτῆς, προκαλοῦσης διὰ τῆς γυμνότητός της τὸ σκάνδαλον εἰς τοὺς βλέποντας αὐτήν.

Τὸν ἴδιον κίνδυνον καὶ μεγαλύτερον ἴσως ἀκόμη περικλείουν αἱ ἄσεμνοι εἰκόνες· χαράσσονται βαθέως μέσα εἰς τὸν νοῦν, ὥστε δὲν χάνονται ποτέ. Ἄλλων εἰκόνων ἀριστουργημάτων, ἴσως ἢ ἐντύπωσις χάνεται, ἀλλὰ τῶν ἄσεμνων ὁμως εἰκόνων ποτέ.

Ἄλλ' οἱ νέοι ἀπαντοῦν καὶ δικαίως, ὅτι δὲν δύνανται νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τὰς βεβήλους σκέψεις, διότι εἶναι ἐξ οἰκείων τὰ βέλη.

Πῶς νὰ προφυλαχθῶσιν, ἀφοῦ αἱ ἴδιαι μητέρες καὶ ἀδελφοὶ μὲ τὴν προκλητικὴν ἐνδυμασίαν των ἐπιφέρουν μεγαλύτερον καὶ καταστρεπτικώτερον κακὸν ἀπὸ τὰ ἄσεμνα βιβλία καὶ τὰς εἰκόνας; Μήπως δὲν εἶναι ζωνταναὶ καὶ ἄσεμναι εἰκόνες μὲ τὴν σημερινὴν ἐνδυμασίαν των; Ἐν ἐνὶ λόγῳ καὶ ἐντὸς τῆς οἰκογενείας ἀκόμη ἢ ἀγνεία σήμερον ἀρχίζει νὰ ὑβρίζηται καὶ νὰ ἐμπαύεται. Ὅλοι οἱ ἐρεθισμοὶ οὗτοι εἶναι κακοὶ καὶ ἔν μόνον ἀποτέλεσμα ἔχουσι βέβαιον καὶ ἀλάνθαστον, τὴν ἀσέλγειαν. Οὐδεμίαν ἀγνείαν δύναται ν' ἀντιέξῃ εἰς ταῦτα ὅλα.

Νέοι ἀποφεύγετε τὰς αἰσχροὺς εἰκόνας, ὡς καὶ πᾶν ὁμοίωμα γυναικείας γυμνότητος, ὡς καὶ πᾶσαν μiasματικὴν συναναστροφὴν.

Διδάχθητι καὶ μάθε, ὦ νεότης, ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους ποιμένας τῶν ψυχῶν σου, διδάχθητι καὶ μάθε ἀπὸ τοὺς ὑπολόγους φρουροὺς τῆς ψυχῆς σου, ἀπὸ τοὺς ἐντεταλμένους φύλακας τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς σου ὑποστάσεως, ἀπὸ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας καὶ παιδείας τοῦ Κράτους, διδάχθητι καὶ μάθε ν' ἀτενίζης πάντοτε καὶ νὰ στρέφῃς τὰ ὦτα, τὰ ὄμματα καὶ πάσας τὰς αἰσθήσεις σου, οὐχὶ εἰς τὰς φθειρούσας σαρκικὰς ἠδονὰς καὶ ἀπολαύσεις καὶ ἀπαιτήσεις, ἀλλ' εἰς τὰ ἐξανθρωπίζοντα καὶ ἐκπολιτίζοντα καὶ ἠθικοποιοῦντα πνευματικὰ ὕψη. Μάθε νὰ ἀντλήῃς ἐκεῖθεν ῥώμην καὶ δύναμιν σώματος ἅμα καὶ ψυχῆς, ἵνα μορφώσῃς ἦθος ἡρωϊκὸν Χριστιανικόν, καὶ χαρακτηῖρα Ἑλληνικόν, δι' ὧν καὶ μόνον θ' ἀντεπεξέλθῃς νικηφόρος κατὰ τῶν συγχρόνων διαφθορῶν τῆς ἀγνῆς Ἑλληνικῆς σου ψυχῆς καὶ τῆς Χριστιανικῆς σου συνειδήσεως, θὰ καταστῆς δὲ τέλος ἱκανὴ διὰ τῆς ἠθικῆς σου ζωῆς νὰ δημιουργήσῃς μίαν νέαν ζωὴν, τὴν ζωὴν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, διὰ τῆς ὁποίας καὶ μόνον εἶναι δυνατὸν ν' ἀνατεῖλουν εἰς τὸν κόσμον ἡμέραι εἰρήνης καὶ πραγματικῆς εὐημερίας.

Μηδέποτε λησμόνει, Ἑλληνικὴ νεότης, ὅτι «*πᾶσα δόσις ἀγαθῆ*» πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ καὶ «*πᾶν δῶρημα τέλειον*» ἐκπολιτιστικὸν καὶ ἀνθρωπιστικὸν «*ἀναθεν ἐστὶ καταβαῖνον*».

Διὰ ταῦτα πάντα, ὦ νέοι, σεῖς πρὸς τοὺς ὁποίους ἐστράφη τώρα ἡ προσοχή, αἱ ἐλπίδες καὶ ἡ στοργὴ τοῦ Κράτους, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄλλων Χριστιανικῶν Ὁργανώσεων, συσσωματωθῆτε, φροντίσατε ν' ἀρέσητε περισσότερο εἰς τὸν Θεὸν διὰ τῆς ἀγνῆς σας ζωῆς, περιπτυχθῆτε τὴν μεγάλην σας πατρίδα, μελετήσατε τὴν ἱστορίαν αὐτῆς καὶ τιμήσατε τοὺς λαμπροὺς προγόνους σας.

Ἀγαπήσατε τὴν ἐργασίαν καὶ μὴ λησμονῆτε ὅτι ἐκτὸς τοῦ χρήματος καὶ τῆς ὕλης ὑπάρχει τὸ καθῆκον. Βελτιώσατε τὸ ἦθος σας καὶ ἐνισχύοντες τὸν χαρακτηῖρά σας, βαδίζετε πρὸς τὸ μέλλον.

Διδάχθητι καὶ μάθε, ὦ νεότης, ὅτι διὰ σὲ καὶ μόνον καὶ

πάντοτε θὰ βροντιᾶ ἐξ οὐρανοῦ παράγγελμα «Κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανον τῆς δόξης σου».

ΑΡΧΙΜ. ΣΕΡΑΦΕΪΜ

ΚΑΘΗΓΟΥΕΝΟΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΑΓ. ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΠΡΟΗΓ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ ΠΡΩΤΕΠΙΣΤΑΤΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

κ. ΣΟΦ. Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

—*—

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε, Κύριοι Ὑπουργοί,

Ἡ ἐκπρόσωπος Ἀρχὴ τοῦ Ἀγιορειτικοῦ πληθυσμοῦ, ἡ Ἱ. Κοινότης, ὑποδέχεται σήμερον μὲ αἰσθήματα ἀδόλου χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης τὸν φυσικὸν βλαστὸν τοῦ μεγάλου Ἑλληνοῦ πολιτικοῦ καὶ διπλωμάτου, ὅστις συνεπύκνωσεν ἐν ἑαυτῷ ὅλας τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς καὶ ἐνεσάρκωσε τὴν μεγάλην ιδέαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τοῖς δυσεξαλείπτοις ἴχνεσι, τοῦ ὁποίου ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ἀκλινῶς πορεύεται.

Εἶναι ἀξιοσημεῖωτον τὸ γεγονός, ὅτι μετὰ τὸν αἰείμνηστον Πατέρα Σας εἶσθε ὁ δεύτερος Πρωθυπουργός, ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ Βυζαντίου, πρὸ ἐπισκέπτεσθε τὸ Παλλάδιον τοῦτο τῆς κατὰ Ἀνατολὰς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Τοῦτο εἶναι ἀρκούντως ἐκφραστικὸν τῆς θρησκευτικῆς εὐλαβείας τοῦ γένους Ὑμῶν, πρᾶγμα, ὅπερ παρέχει βασίμους ἐλπίδας, ὅτι, ὡς Ἀρχηγὸς τῆς παρούσης δημιουργικῆς Κυβερνήσεως, μεγάλως θὰ προαγάγητε τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν Ἱερὸν ἡμῶν τόπον ζητήματα.

Μετ' οὐχὶ ὀλιγωτέρας συγκινήσεως ἐπίσης ὑποδέχεται κλιμάκιον ἐξ Ὑπουργῶν, ἀξίων συνεργατῶν Ὑμῶν ἐν τῇ διακυβερνήσει τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὅπερ ἀντανακλά συμβολικῶς τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν Ἁγίανυμον τόπον μας.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὸ ὠραῖον καὶ μεστὸν ἠθικῆς δυνάμε-

ως τοῦτο τμήμα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, αἰτίποτε ὑπῆρξεν ἡφωλεὰ τῶν ὑψηλοτέρων ἰδεωδῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐκαλλιέργησεν ἐν ταῖς ἡμέραις καὶ ταῖς νύκταις τοῦ Ἑθνικοῦ βίου, ἐν ὄλῳ τῷ διαστήματι τῆς ὑπερχιλιετοῦς ὑπάρξεώς του, ὅ,τι ἀπετέλει τὴν δύναμιν καὶ τὴν αἴγλην τοῦ Βυζαντίου, ἡγουν, τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος καὶ τὴν Θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐχαιρε μετὰ τῆς χαιρούσης Πατρίδος καὶ ἐθρῆνει, ὅτε ζοφερὰ νέφη ἐκάλυπτον τὸν ἐθνικὸν ὁρίζοντα. Καὶ ἔτι πλέον. Ὅσῃν δύναμιν πίστεως καὶ πνεύματος ἀπεταμίευν εἰς τοὺς σιωπηλοὺς καὶ ἀδιαλείπτους ἀγῶνάς του, στοργικῶς ἐμετάγγιζε διὰ τῶν ὑπερόχων τέκνων του εἰς τὴν ἀσθενοῦσαν τότε ψυχὴν τοῦ Ἑθνους.

Οὔτε πλούτου ἐφείσθη, οὔδὲ παντοειδῶν θυσιῶν καὶ αἵματος. Οἱ Ἄγιορεῖται τὸ μὲν διετέλεσαν διδάσκαλοι τοῦ « κρυφοῦ σχολειοῦ », τὸ δὲ ἀπέβησαν ἀφανεῖς πρωταγωνισταὶ καὶ Μάρτυρες τῆς Ἑθνικῆς Ἀναγεννήσεως.

Τὸ Ἅγιον Ὅρος τοιοῦτον ῥόλον διεδραμάτισε κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας, ὥστε νὰ μὴ ἀποτελῇ ὑπερβολὴν ἢ διαπίστωσις, ὅτι χάρις εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν φλόγα τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως τῶν Ἄγιορειτῶν καὶ εἰς τὴν φρονηματιστικὴν προεργασίαν των, ὁ Ἕλληνας, μαζὶ μετὰ τὴν ἐλευθερίαν του ἀνέπνευσε τὸ ἄρωμα τῆς εὐγενείας τῆς προνομιοῦχου Φυλῆς μας καὶ οἰστρηλατήθη εἰς τὴν ὑψίστην θρησκευτικὴν ἠθικότητα.

Ὡστε τὸ Ἅγιον Ὅρος, δὲν εἶναι μόνον τόπος μὲ βαθεῖαν θρησκευτικότητα, δὲν ἀποτελεῖ μόνον τὴν Ἀκρόπολιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐν ἣ ἑφυλάσσεται ἄσβεστον τὸ ἱερὸν πῦρ, ἀλλ' ἀποπνέει ἐνθουσιώδη Ἑθνισμόν, ἀλλ' ἔχει ἱστορικὴν ἀποστολήν, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ἑλληνικῆς ἰδέας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Τὸ ἀλαμπές καὶ ταπεινὸν ῥάσο τοῦ Καλογήρου ἐκνύμιεν, ὅτε μὲν, ὡς πολεμικὴ σημαία, ὅτε δέ, ὡς ἠθικὸν πρωτοπορεικὸν σύμβολον, ὅτε δέ, τὰ ῥάκη του ἐκάλυψαν καὶ ἐθέρμαναν τὴν ψυχὴν ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τὴν πατρίδα Ἑλλάδα ἢ Χερσόνησος τοῦ Ἄθω ἀ-

ποτελεῖ ὑπόθεσιν Ἑθνικῆς καὶ φρησκευτικῆς ἐγκαυχήσεως, διότι ἡ Βουλὴ τῆς Θείας Προνοίας καὶ οἱ Ἅγιορεῖται μετέβαλον τὸ ἱερὸν αὐτῆς ἔδαφος εἰς παγκόσμιον προσκύνημα, εἰς ἰδιάζον ἱστορικὸν κέντρον, ὅμοιον τοῦ ὁποίου οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου ὑπάρχει.

Ἴδου διατὶ σήμερον χαίρομεν, Ἐξοχώτατε κ. Πρόεδρε καὶ Κύριοι Ὑπουργοί, ὑποδεχόμενοι τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ αἰώνιον Ἅγιον Ὄρος καὶ διατὶ εὐγνωμοσύνη συνέχει τὰς ψυχὰς τῶν Ἅγιορευτῶν Πατέρων, ἀξιωθέντων τῆς τοιαύτης ἐξαιρέτου τιμῆς.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος μὲ τὸ ἐν σεμνότητι καὶ σιωπῇ μεγαλεῖόν του συνεχίζει τὴν ἱστορικὴν πορείαν του ἐντὸς τοῦ Χρόνου. Ἀπὸ τῆς εἰρηρικῆς σκοπιᾶς του ῥίπτει βλέμματα θωπείας καὶ στοργῆς, πρὸς τὴν Ἑλληνίδα γῆν καὶ ἡ μεγάλη του καρδιά γίνεται ὁ δέκτης τῶν παλμῶν καὶ ὀνείρων, τῶν θλίψεων καὶ τῶν ἐξάρσεων τοῦ Γένους. Προσεύχεται διὰ τὸ ἐργάζηται, καὶ ἐργάζεται προσευχόμενον, διὰ ν' αὐξάνῃ ἡ εὐκλεία τῆς Φυλῆς καὶ εἰρηνεύῃ ἡ ἀνθρωπότης.

Δὲν ἀποτελεῖ, ἴσως, κενὴν καυχησιολογίαν, ἐὰν λεχθῇ, ὅτι ἡ Πατρίς καὶ ὁ κόσμος πολλὰ ὀφείλουν εἰς τὸν οὐρανομήκη Ἅθω.

Ἄλλ' εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα, ὅπου τὰ ὑψιστὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἰδεώδη ἀκίνητοῦν εἰς τὸν παγετὸν τῆς μηχανοκρατίας, ὑπὸ τινων, ἡμφεσβητήθη τὸ δικαίωμα ὑπάρξεως εἰς τὸν Χριστιανικὸν Μοναχισμόν.

Ἄλλ' ἠπατήθησαν οἱ τοιοῦτοι, μὴ δυνηθέντες νὰ ἐννοήσουν ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ἐν τῇ κοινωνικῇ του ἐννοίᾳ καὶ τῇ ἐκπολιτιστικῇ αὐτοῦ δραστηριότητι καὶ ἐν αὐτῷ ἔτι τῷ βάθει τῆς ψυχολογίας του, θεμελιούται ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ ἰδεώδους. Ὁ Χριστιανικὸς Μοναχισμὸς εἶναι ἀναποσπαστως συνδεδεμένος, ὄχι μόνον μὲ τὸν θεωρητικὸν Χριστιανισμόν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν καθόλου ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ.

Καὶ ὅταν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐδράζεται ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἔδαφους καὶ συγκροτεῖται ἀπὸ Ἑλληνικὰς ψυχὰς καὶ

Ἑλληνικά πνεύματα, τότε καὶ ὁ Χριστιανικὸς Μοναχισμὸς τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν μείωσιν ὑφίσταται γινόμενος Ἐθνικιστικὸς, ἐν τῇ πνευματικῇ τοῦ ὄρου ἐκδοχῇ. Τοιοῦτον τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Βεβαίως, σήμερον τὸ Ἅγιον Ὄρος, εἰς οἷαν κατάστασιν εὐρίσκεται, δὲν ἀποδίδει ἐπαρκῶς, ὡς τὸ πρότερον. Ἐχει ἀνάγκην τονώσεως, ἀνασυντάξεως, συγκροτήσεως. Εἰς τοῦτο δέ, ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ συμπαραστάσις τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας.

Καὶ εἰς τὴν ἐπ' αἰσίσις ἐπίσκεψιν Ὑμῶν, διαβλέπομεν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο. Διὸ καὶ χαιρετίζομεν ἐν ἀπάτῳ ἀγαλλιᾶσει, τὴν ἀφιξίν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, εὐχόμενοι τὸ « ὡς εὖ παρέσχητε » εἰς τὸν Ἱερὸν τόπον μας.

ΦΩΝΗ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

— 806 338 —

Ἄν καὶ βιώ ἀπὸ τὸ 1938 εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὡς Ἱερεὺς καὶ Διδάσκαλος τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος ΜΑΝΣΦΙΛΔ ΟΧΑΪΟ, ἐν τούτοις αἰσθάνομαι ἐν ἐμοὶ νὰ ζῆ τὸ Ἅγιον Ὄρος, καὶ θερμῶς ἐπιθυμῶ, ὅπως ὁ κῆπος αὐτὸς τῆς Παναγίας καὶ μελλοντικῶς παρομένη ὁ τηλαυγέστερος φάρος τῆς Ὀρθοδοξίας, ὅχι μόνον διὰ τὰ θρησκευτικὰ του κειμήλια, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἀναδείξεως νέων σοφῶν ἐναρέτων Ἀγιορειτῶν διανοουμένων, ἵνα καὶ τὸ παράδειγμα Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ κ. ἄ. ὀδηγήτωσι τὴν εἰς τοὺς ληστὰς τῆς ἀθείας ἐμπεσοῦσαν Ἑλληνορθόδοξον ψυχὴν, μέσα εἰς τὸ πανδοχεῖον τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν σημερινὴν δὲ πάλην μεταξὺ ἰδεαλισμοῦ καὶ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ τὸ Ἅγιον Ὄρος ὡς θεματοφύλαξ καὶ φορεὺς τῶν Θεοδωρήτων Χριστιανικῶν ἀληθειῶν ἔχει δημιουργικὴν ἀποστολὴν καὶ ἱστορικὴν εὐθύνην καὶ οἱ ὅσοι πατέρες τοῦ Ἄθω δέον νὰ ἀντιληφθῶσι τὸ αἶτημα τῆς ἐποχῆς μας, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς κατανοήσεώς των

θὰ ἐξαρτηθῆ ἂν τὸ "Ἅγιον" Ὄρος θὰ παραμένῃ μόνον ὡς Μουσεῖον Βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων ἢ καὶ ἐργαστήριον Χριστιανικῶν ἀρετῶν, ζωσῆς σοφίας καὶ διδαχῆς πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ πανορθόδοξον εὐλογία.

Ἐκ τῆς καρποφόρου ψυχοσωτηρίου δράσεως τοῦ ὁσίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ ἄλλων Ἁγιορειτῶν Μοναχῶν διδασκόμεθα ὅτι, ὅταν μέσα εἰς τὰ στήθη τῶν Μοναχῶν καίῃ ἄσβεστος Βεζούβιος ὁ ψυχικὸς πόθος πρὸς ψυχοσωτήριον δρᾶσιν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μας, ἡμποροῦν αὐτοὶ « οἱ ἀπλοῖ Μοναχοὶ » καὶ δίχως μεγάλην « σοφίαν » νὰ ἐργασθῶσι λίαν ἀποδοτικῶς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου καὶ νὰ ἐκπλήξωσι τοὺς σοφοὺς καὶ ῥήτορας, διότι τὰ τῆς σοφίας ἐλλείποντα πλουσίως « ἡ Θεία Χάρις ἢ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλειπῆ ἀναπληροῦσα » τὰ συμπληροῖ.

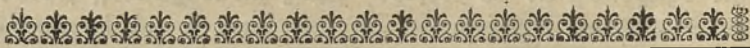
Πρὸς δημιουργίαν πρωτίστως ἀρχιεργατῶν τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ Ἁγίου Ὄρους πρέπει νὰ ἀποβλέψῃ ἢ μέλλουσα νὰ ἀνοίξῃ καὶ πάλιν τὰς θύρας τῆς ἱστορικῆς Σχολῆς τῆς Ἀθωνιάδος, ἵνα μὴ ἄλλους φωτίζωμεν, ἡμεῖς δὲ διαμένωμεν ἐν τῇ σκοτίᾳ. Καὶ τὰ μεταδίδοντα τὴν ψυχογερετήριον ἠχὼ τῆς Μοναστικῆς φιλοσοφίας περιοδικὰ « ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ », « ΑΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ Ο ΕΗΡΟΠΟΤΑΜΙΤΗΣ », κ. ἄ. δέον νὰ τύχωσι πάσης ἐγκαρδίου ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῶν δυναμένων νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν συμβολὴν τοῦ τύπου εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Μάλιστα θὰ εἶναι μεγίστης Ἐθνικῆς σημασίας ἔργον ἂν καταβληθῆ μελετημένη προσπάθεια εἰς τὸ νὰ φθάνωσι τὰ ἐργόχειρα τῶν Ἁγιορειτῶν καὶ τὰ βιβλία των καὶ συναφῆ περιοδικὰ εἰς τὸν ἀπανταχοῦ εὐρισκόμενον ἀπόδημον Ἑλληνισμόν, ἵνα διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ κρατῶμεν εἰς διαρκῆ πνευματικὴν ἐπαφὴν τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ βιοῦντας Ἑλληνορθόδοξους Χριστιανούς μετὰ τὸ "Ἅγιον" Ὄρος.

Δὲν ὀμιλῶ πρὸς ἄφρονας διὰ νὰ μὲ μισήσωσι, ἀλλὰ εἰς σοφοὺς καὶ ἐναρέτους Ἁγιορείτας καὶ προσδοκῶ τὴν ἀγάπην καὶ εὐχὴν των.

ΑΙΔ. ΖΑΝΟΣ ΓΟΥΓΟΥΤΑΣ
138 Ν. Μάϊν ΜΑΝΣΦΙΛΔ ΟΧΑ·ΓΟ

Α Ε Ι Ο Ν Ε Σ Τ Ι ' (Π Ρ Ω Τ Α Τ Ο Υ)

Ὡς ἀληθῶς ἑξαίσιον ἐστὶ καὶ ἄξιον Ἄγνη
τὰ Χερουβὶμ νὰ Σε ὑμνοῦν, Ἀγγελικαὶ χορεῖαι
τὰ Σεραφὶμ τὰ πύρινα, οἱ ἑβδομοὶ οὐρανοί,
ἀστέρων τὰ συστήματα, νεφέλαι, Γαλαξίαι.

* * *

Αἱ χιόνες, πάχναι, θάλασσαί, ὑμνοῦν Σε μυστικῶς
οἱ ἱερεῖς, φυλαί, Ἀνάκτων οἱ χοροὶ καὶ γλώσσαί
παρθενικὰ ἀγροῦ τὰ κρίνα, οἱ παῖδες καὶ τὸ φῶς
οἱ στοχασμοὶ σοφῶν, πᾶσα πνοή, ψυχὰι διψῶσαι.

* * *

Κ' οἱ Μοναχοὶ στὴ Χάρι Σου οἰστρογήλατοι μ' ᾠδὲς
συμπλέκουν ῥόδων πάλλευκες γιρλάντες τὴν αὐγή
καὶ τὴν ἐσπέρα μ' ἔντονος λυπητερῆς φωνῆς
τὰ «ἐκ βαθέων» ψάλλουν Σοι, μ' εὐλάβεια στὴν ψυχή,

* * *

Ἐπεὶ χαρὰ ἐχάρισες στὴν ἄχαρι ζωὴ μας
καὶ τὴν Ἀγάπην ἔτεκες σὲ τέκνα «φύσει ὀργῆς»
θὰ Σε ὑμνοῦμεν ἄπαυστα, ὡς τὴ στερνὴ πνοή μας
καὶ σὲ σπηλιές, Μονῆς ψηλῆς καὶ στίς ὀπές τῆς γῆς.

* * *

Ἄλλ' ὦ Παρθέν' εὐδόκησε στὸν οὐρανὸ νὰ φθάσουν
οἱ στεναγμοὶ π' ἀκούονται στὴν ἔρημη σιωπῇ
καὶ τῶν πιστῶν τὰ δάκρυα νὰ χύνωνται, ἄς παύσουν
γιὰ τὰ δεινὰ τοῦ κλήρου Σου ποὺ πλήθυναν στὴ γῆ.

* * *

Κι' ὡσὰν Μεσίτρα σκέδασε τοῦ Γυιοῦ Σου τὴν ὀργή
οἱ στεναγμοὶ νὰ γίνουνε πνοὲς ἀσμάτων θείων
κι' ὅπου κανθοῦ σταλάξαν θρόμβοι, ν' ἀνθίσουνε στὴ γῆ
Ἀγάπης ἄνθη θάλλοντα μὲ δρόσο τῶν δακρῶν.

ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ

(1) Ἡ θρυμὰ τουργὸς εἰκῶν τῆς θεοτόκου τὸ ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ἐδημοσί-
εῦθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3-4 τεύχος τοῦ παρόντος περιοδικοῦ.

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοιχογραφία τοῦ ἔτους 1423, εὐρισκομένη ἐν τῷ Παρακκλησίῳ Ἁ-
γίου Γεωργίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Παύλου.

ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ

Πρὸς τὴν ἐν Ἄθω Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Παύλου

Ἐν Θεσσαλονίκη τῇ 2α Φεβρουαρίου 1951
(Ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς)

Σὲ ποῦ τοῦ Ἐθναπόστολου Παύλου τ' Ἀγιωτάτου,
φέρεις τὸ ὄνομα Σεπτῆ Μονῆ τοῦ Ὄρους Ἄθω,
Μονὴ Ἱερὰ, Μονὴ Ὑψηλή, τοῦ Κράτους τοῦ Πρωτάτου,
ἔφερα εἰς τὴν μνήμην μου καὶ συναξάριο πλάθω.

*
* *

Σὲ ποῦ εἰς τὰ ἐρείπια Μονῆς τῶν Εἰσοδίων,
Στέφανος ὁ Θεοσεβής, ἐν πίστει καὶ ἀρετῇ,
περικαλλῆ Σ' ἀνήγειρε μετὰ τῶν ἐφοδίων,
τὴν μνήμην ἐορτάζουσιν ἐν τῇ Ὑπαπαντῇ,
Σὲ ποῦ ἡ Αὐτοκράτειρα Μάρω τοῦ Βυζαντίου,
προσκύνημα ἀτίμητον ἀπέστειλε τὰ δῶρα,
οἱ Μάγοι ποῦ προσέφεραν στὴν γέννησιν Κυρίου,
Λεῖβανον, Σμύρνα καὶ Χρυσόν, ψάλλω τὴν λύρα τώρα

*
* *

Χριστὸν καὶ τὰ Κειμήλια εἰς μνήμην μου τὰ φέρω,
ἡ σκέψις μου περὶ ὕψηλὰ εἰς τρίτους Οὐρανοὺς,
μὲ προσκαλοῦν εἰς τὴν Μονὴν λατρεία νὰ προσφέρω,
τὰ Λεῖψανά Σου τὰ Ἱερὰ, τοῦ Γρηγορίου ὁ ποῦς.

*
* *

Χαῖρε Χριστοῦ ἡ Κιβωτός, Πολύφωτος, Ἄγία,
Χαῖρε Μονὴ Περιφήμος, Φιλόξενος καὶ Θεία.

ΓΕΩΡΓ. ΣΠΥΡ, ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ
ΣΥΝ)ΡΧΗΣ ΧΩΡ)ΚΗΣ

ΛΟΘΝΙΚΗ
ΥΠΗΡΙΑΚΗ ΚΙΒΩΤΟΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ΕΟΡΤΑΙ. Τὴν 2αν Φεβρ. ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς ἐώρτασε τὴν ἐπέτειον αὐτῆς πανήγυριν ἡ Ἱ. ἡμῶν Μονή, τῆς ὁποίας ὁ Καθολικὸς Ἱ. Ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου. Κατὰ τὸν μέγαν ἑσπερινὸν καὶ τὴν ὀλονύκτιον Ἀκολουθίαν ἔχοροστάτησεν ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος πρ. Μηλιτουπόλεως κ. Ἱερόθεος, ὅστις ἐτέλεσε καὶ τὴν θ. λειτουργίαν. Τὸ ἀπόγευμα ἐτελέσθη μνημόσυνον τῶν κλιτόρων τῆς Μονῆς χοροστατήσαντος τοῦ ἰδίου Θεοφ. τελέσαντος τὴν λειτουργίαν καὶ τῆς ἐπομένης ἡμέρας.

ΑΦΙΞΕΙΣ. Τὴν 31ην Δεκεμβ. 6ην μεσημβρ. Ἀγιορευτ. ὦραν, ἀφίχθη διὰ πολεμικοῦ πλοίου ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Σοφ. Βενιζέλος συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Σ. Κωστοπούλου, Ε. Κοθρῆ, Κ. Ἀλεξανδρίδου, Σ. Χούτα, τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου π. Κορυθᾶς κ. Εὐλογίου, Βουλευτῶν, Ἀξιωματικῶν, Δημοσιογράφων καὶ ἄλλων προσώπων. Εἰς τὴν παραλίαν τῆς Μονῆς ὑπεδέχθησαν τοὺς ἐπισήμους ὁ Πολιτικὸς Διοικητὴς Ἀγ. Ὅρους κ. Ν. Κουράσης, τὰ μέλη τῆς Ἱ. Κοινότητος καὶ ἡ διοίκησις τῆς Ἱ. Μ. Βατοπεδίου εἰς δὲ τὴν κεντρικὴν πύλην τῆς Μονῆς ὁ Πρωτεπιστάτης τῆς Ἱ. Κοινότητος Προηγ. Γρηγόριος Λαυριώτης προσεφώνησε τοὺς ἐπισήμους (τὴν προσφώνησιν δημοσιεύομεν εἰς σελ.147 τοῦ παρόντος τεύχους). Ἐκεῖθεν ὠδήγησαν τοὺς ἐπισήμους ἐν μέσῳ κωδωνοκρουσιῶν εἰς τὸν Βυζαντινὸν περικαλλῆ Ναὸν τῆς Μονῆς, ἔνθα ἐψάλη δοξολογία. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς προσεφώνησε τὸν κ. Πρόεδρον ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Μ. Βατοπεδίου ὁ Γέρον Ἱγνάτιος, τονίσας ὅτι τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐτήρησεν ἀναλλοίωτον τὸν Βυζαντινὸν πολιτισμὸν. Ὁ κ. Πρόεδρος ἀνταπήνησεν ὅτι μὲ ἱερὰν κατάνυξιν καὶ συγκίνησιν ἐπάτησε τὸν ἱερὸν τοῦτον χώρον, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ μοναχοὶ ἐκράτησαν τὴν δᾶδα τῆς ἐλευθερίας ἐπὶ χιλιετηρίδα.

Τὸ ἑσπέρας ὁ κ. Πρόεδρος ἐδέχθη διαφόρους ἐπιτροπὰς ὡς

καὶ τὴν Ἱ. Κοινότητα, ἀκούσας μετ' ἐνδιαφέροντος τὰ διάφορα Ἀγιορειτικὰ ζητήματα, ὑποσχεθεὶς νὰ μεριμνήσῃ προσωπικῶς, ὥστε ὁ Ἄθως νὰ συνεχίσῃ τὴν Ἐθνωφελῆ πορείαν τοῦ ἀπροσκόπτως.

Ὡσαύτως ἐπεσκέφθησαν τὸν ἱερὸν ἡμῶν τόπον οἱ κ. κ. Κ. Προχεράκης, Ἀ. Φιλίππου, Σ. Μαρκάκης, Ε. Κούσιας, Μ. Παναγιωτάκης φοιτηταὶ Πανεπ. Θεσσαλονίκης, Χ. Ἀργυρακόπουλος Καθηγ. Θεολογίας, Α. Καλίτσης Καθηγ. Κ. Κασισόπουλος Πολ. Μηχανικὸς ἐξ Ἀθηνῶν, Φλάτσημαν Ἀμερικανὸς Ἀρχαιολόγος, Κάστερ τεχνικὸς σύμβουλ. ΧΑΝΘ καὶ Σ. Τσαλίκης Ἑλληνοαμερικανὸς Κοινωνιολόγος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΙ Ἱ. Κ. Τὴν 27ην Ἰανουαρ. συνεκροτήθη εἰς σῶμα ἡ Ἱ. Κ. τοῦ ἀρξαμένου ἔτους διὰ τῆς συνήθους τελετῆς, καθ' ἣν παρέστη καὶ ὁ Διοικητὴς κ. Ν. Κουράσης. Ὁ Πρωτεπιστάτης κηρύσσων τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν προσεφώνησε τὰ νέα μέλη αὐτῆς δι' ἐμπνευσμένου λόγου ἐξεληθόντος τῶν ὀρίων τῆς ἀπλῆς τυπικότητος. Εὐχόμεθα ἵνα ἡ προσφώνησις αὕτη ἀποτελέσῃ διὰ τὴν νέαν Ἱ. Κ. τὸ πλέον σοβαρὸν θέμα πρὸς μίαν ἀποτελεσματικὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ζωικοῦ αὐτοῦ ζητήματος τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Κ. π. ἔ. ἐνηργήθη παναγιορειτικὸς ἔρανος ὑπὲρ τῆς φανέλλας τοῦ στρατιώτου μὲ τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα. Ἱ. Μ Βατοπαιδίου 4.000.000, Ἁγίου Παύλου 3.000.000 Λαύρας, Διονυσίου, Ξηροποτάμου, Κουτλομουσίου, Ζωγράφου, Καρακάλλου καὶ Φιλοθέου ἀνὰ 1.000.000 ἑκάστη, Παντοκράτορος 800.000 Δοχειαρίου 700.000 Ἐσφιγμένου 500.000, ἔξαρθημάτων Λαύρας 1.515.000, Ἁγίου Παύλου 1.200.000 (Νέας Σκῆτης 595.000, Σκ. Λάκκου 365.000, 2 κελλίων Καρ. 80.000 καὶ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς 160.000).

Δι' ἐγκυκλίου τῆς Ἱ. Κοινότητος εἰδοποιήθησαν αἱ 20 Ἱ. Μοναὶ περὶ τῆς πρὸς Κύριον ἀποδημίας τοῦ Σεπτοῦ Ἱεράρχου Μητρο. Θεσ/νίκης Γενναδίου. Κατ' ἀπόφασιν αὐτῆς λόγφτων μεγίστων ὑπηρεσιῶν, ἃς προσέφερον ὁ Σεπτὸς Ἱεράρχης εἰς τὸ Ἁγιὸν Ὄρος καθ' ὅλον τὸ 40)ετὲς διάστημα τῆς ἀρχιερατ., θὰ μνημονεύηται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ Ζεΐταν ἐν τῷ Ἱστορικῷ Ναφ τοῦ Πρωτάτου καὶ ἐπὶ 40θήμερον ἐν ταῖς Ἱ. Μοναῖς.

Ὁ ἐκλιπὼν ἱεράρχης ἦτο θερμὸς φίλος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τιμώμενος παρὰ πάντων τῶν Ἀγιορειτῶν. Τὸ Ἁγ. Ὄρος ἐπεσκέφθη δι' ἐβδόμην καὶ τελευταίαν φορὰν τὸ ἔτος 1935. Ἡ Ἱ. ἡμῶν Μονὴ ἀσχέτως μὲ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ὑπὸ τῆς Ἱ. Κ. ἀπεφάσισε νὰ τελεῖ εἰς τὸ διηνεκὲς μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ κατ' ἔτος, κατὰ τὴν ἀγρυπνίαν τῆς Ἀ'. Κυριακῆς τῶν νηστειῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, διὰ τὰς πρὸς αὐτὴν καὶ τὸ Ἁγ. Ὄρος ὑπηρεσίας τοῦ Σεπτοῦ Ἱεράρχου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ. Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ ἀνδρὸς Ἰωάννου Μεταξᾶ ἐτελέσθη ὑπὸ τῆς Ἱεραῶν ἡμῶν Μονῆς τὴν 16ην Ἰανουαρίου μνημόσινον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Α Λ Λ Η Λ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ—ΕΥΧΑΙ—ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

Ἐλήφθησαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσης διὰ τῆς ἐπὶ τῶν τιμῶν Κυρίας Καρόλου, τῶν Σεβασμ. Μητροπολιτῶν Ἀμερικῆς κ. Μιχαήλ, Αὐστραλίας καὶ Ν. Ζηλανδίας κ. Θεοφυλάκτου καὶ τῶν κ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου Προέδρου Ε. Ε. Σ, Π. Μπρατσιώτου Καθηγ. Πανεπιστ, Ἀθηνῶν, Ἰοσὲφ Βέντσελ Καθηγ. Λίντς Ἄνω Αὐστρίας, Π. Ι. Παναγιωτάκου Δικηγόρου Ἀθηνῶν, Γ. Π. Λάσκαρη Δικηγ, Ἀργοστολίου, Στ. Κοτσάνου, Ἀθ. Γεροχρήστου, Ἀχιλ. Παπαγεωργοπούλου Δικηγ. Θεσσαλονίκης, Δ. Δημητριάδου Δικηγ. Πειραιῶς, Κωστ. Γκέκα Τζόλιετ Ἰλινσίς Ἀμερικῆς, Γερ. Γ. Δευτεραίου Χαλιωτῶν Κεφαλληνίας, Νεοπτ. Φασιανῶν Ἀθηνῶν, Π. Γούσιου Ἀθηνῶν, Ἱ. Παλαμῆδη Πολυγύρου, Σ. Πέλα Ἀρχιμανδρίτου Ῥαφίνης Ἀττικῆς, Ἱ. Πραματῆρη Ἀρχιμ. Ὑδρας, Σ. Παπακωνσταντίνου ἱερέως Θεοκτίστου Γορτυνίας, Β. Τόλη, Ἀθ. Μπίκα, Ἀλ. Παπακάστα, Θεσσαλονίκης, Γ. Σταθούλη Ἀργοστολίου, στρατ. Χρ. Παντζῆ Σ. Τ. Ι. 914, Γεωρ. Λαζοπούλου Μιννεαπόλεως Μιννεσώτας Ἀμερικῆς καὶ Δεσπ. Μ. Κουτελίδου Θεσσαλονίκης.

Ἁγ. Ὄρους. Ἱ. Μονῆς Χελανδαρίου, Γερόντων Ἀμβροσίου Λαυριώτου, Ἱεροθέου Δοχειαρίτου, Ἀρσενίου Καυσοκαλυβίτου ξυλογλύπτου, Ἱερομ. Εὐθυμίου Κουτλουμ. Κελλιῶτου καὶ μον. Παΐσιου Τασοῦλη.

ΛΩΡΕΑΙ ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Σεβασμ. Μητροπολ. Παραμυθίας, Φιλιατ. και Γηρομερίου κ. Δωρόθεος	Δρχ. 200.000
κ. Γ. Π. Λάσκαρης Δικηγ. 'Αργοστόλιον Κεφαλληνίας »	50.000
» Π. Κάτσαρης ύποστράτηγος έ. ά. Θεσσαλονίκη »	20.000
» Ν. Σφενδόνης έκδότης Μακεδον. ήμερ. Θεσ)νίκη »	50.000
» 'Αθ. Γεροχρήστος Δικηγόρος Θεσσαλονίκη »	50.000
» Στ. Πέπας 'Αρχιμ. 'Ραφίνα 'Αττικής »	50.000
» Π. Γούσιος Δ)τής Τμ. 'Επαρχιών Ε.Ε.Σ. 'Αθήναι »	20.000
» Νεοπόλ. Φασιανός παραγγελιοδ. 'Αθήναι »	20.000
» 'Ι. Σπαθάρης Καθηγητής Βόλος »	20.000
» Θ. Βλαχόπουλος ξυλέμπορος Θεσσαλονίκη »	20.000
» Δ. Χατζηγιάννης Δημοδ)λος Συκιά Χαλκιδικής »	20.000
» 'Ι. 'Ρουσοχατζάκης έμπ. 'Ηράκλειον Κρήτης »	30.000
» Δ. Καραμανλής Καψόχωρα Κασάνδρας »	20.000
» Θ. Σωτηρόπουλος έμπ. Ν. Καλλικράτεια Χαλ)κης »	20.000
» Γ. Σαρατσιώτης έργοστ. όμβρελλών Θεσ)νίκη »	70.000
» Κ. Καράμπελλας 'Αρχιμ. 'Αθήναι »	100.000
» Στ. 'Αντωνιάδης έμπορος Χάρτου Θεσ)νίκη »	30.000
» Κ Δέλλιος έμπορος 'Αθήναι »	20.000
» Κωνστ. Γκέκας Τζόλλιερ 'Ιλλινόϊς 'Αμερικής »	δολ. 5
Κα Γεωργ. Λαζοπούλου Μιννεάπολις Μιννεσ. »	3

'Αγίου "Ορους

κ. Ν. Κουράσης Διοικητής 'Αγ. "Ορους	δρχ. 50.000
'Ι. Μονή Χελανδαρίου	» 100.000
Γερ. 'Αμβρόσιος Λαυριώτης	» 20.000
'Ιερομ. "Ανθ. 'Ρασιάς	» 30.000
» 'Ιωάν. Νεασκητιώτης	» 100.000
» 'Ησύχιος 'Αγιαννανίτης	» 30.000
κ. Περικλ. 'Αντωνίου ύλοτόμος 'Αμαλφηνοῦ	» 10.000
κ. κ. 'Αδελφοί Σαμαρά έμποροι Καρραι	» 50.000
κ. 'Ιωάν. Βελέξης έργολάβος Καρραι	» 30.000

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας τῆς 'Ιερᾶς ἡμῶν Μονῆς. Εἰς τοὺς ζητήσαντας προηγουμένα τεύχη ἐστάλησαν. 'Ιερ. κ. Σ. Παπαδανιῆλ Πράκμαν Τράνσβαλ. Τὴν διεύθυνσιν σας ἐδώσαμεν εἰς εἰδικὸν ὅστις καὶ σὰς ἔγραψε.

κ. κ. 'Αντ. Σιγάλαν Καθηγ. Πανεπιστ. Θεσσαλονίκης Π. Ζησάκην Κόνιτσαν 'Ηπείρου. 'Επιστολαὶ ἐλήφθησαν καὶ ἔταχυδρ. προηγ. τεύχη. Σοατ. Παν. Βαρδακώστα Σ. Τ. Γ. 920. Πρὸς Θεοῦ! σεῖς στρατιώταις τὰς ἐπάλξεις τῆς πατρίδος μας ἔτοιμος νὰ θυσιάσητε τὴν ζωὴν σας δι' αὐτήν, ἐπεχειρήσατε νὰ ἐνισχύσητε τὸ περιοδικὸν μας; Διὰ

να μὴ σᾶς λυπήσωμεν κρατοῦμεν τὴν δωρεάν σας ὡς ὁ Κύριός μας τὰ δύο λεπτὰ τῆς χήρας τοῦ Ἰ. Εὐαγγελίου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

**Η ΙΕΡΩΣΥΝΗ ΚΑΙ ΑΙ ΕΞ ΑΥΤΗΣ ΝΟΜΟΚΑΝΟΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙ-
ΑΙ** ὑπὸ τοῦ Νομομαθοῦς καὶ Κανονιολόγου Ἀθηνῶν Δος κ. Π. Ι. Πα-
ναγιωτάκου. Ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ ἐρευνῶνται α'. ἡ ἔννοια καὶ τὸ περι-
εχόμενον τῆς ἱερωσύνης β'. Αἱ νομοκανονικαὶ συνέπειαι ἐκ τῆς κτήσε-
ως αὐτῆς καὶ γ'. αἱ ἐκ τῆς στερήσεως αὐτῆς τοιαῦται.

β'. **Η ΧΑΡΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ** Αἰδ. Τζάνου Γουγουτᾶ.

γ'. **ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1951** ὑπὸ τοῦ ἐν Θεσσαλο-
νίκῃ κ. Νικ. Σφενδόνη.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων σφαλμάτων τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος ἐν
Θεσσαλονίκῃ, ἤλλαξε καὶ ἡ σειρὰ τῶν σελίδων' ἐπειδὴ αὐταὶ θὰ ἐξακο-
λουθῆσιν συνέχεια μέχρι πέρατος τοῦ α'. τόμου, διὰ τοῦτο αἱ τοῦ
προηγούμενου τεύχους νὰ ὑπολογισθοῦν ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 97-128.

ΚΑΡΥΑΙ

Εἰς τὴν ὑπόσημείωσιν τῆς φωτογραφίας τῆς Πολίχνης τῶν Καρυῶν
προηγούμενου τεύχους, παρελήφθη νὰ σημειωθῇ ἡ ὑπαρξις ἐν αὐτῇ
καὶ τοῦ Ε. Ε. Σ., ὅστις ἀπὸ διετίας ἀντιπροσωπεύεται δι' ἐπιτροπῆς,
διατηρῶν ἄρτιον ἰατρεῖον καὶ νοσηλευτήριον μὲ δωρεὰν παροχὴν τῶν
νοσηλείων καὶ φαρμάκων εἰς τοὺς ἀπόρους Μοναχοὺς καὶ κοσμικοὺς.
Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Ε. Ε. Σ., τὰς ὁποίας οὕτως μέχρι τοῦδε προσέφερον
ἐν Ἀγίῳ Ὁρει εἶναι ὑπισται, ἀποσπάσας ἐκ τούτου τὴν εὐγνωμοσύ-
νην τοῦ Ἀγιορειτικοῦ κόσμου.

ΗΘΙΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Διὰ τοὺς ἀληθεῖς καὶ καλοὺς χριστιανοὺς καὶ ἡ ζωὴ
εἶναι γλυκεῖα καὶ ὁ θάνατος εὐάρεστος διότι γνωρίζουν
τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν θὰ εὗρουν. Διὰ τοὺς μὴ πιστεύο-
ντας ὅμως καὶ ζῶντας ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ὕλην ἡ ζωὴ
εἶναι λύπη καὶ μελαγχολία καὶ ὁ θάνατος τρόμος. Εὐτυ-
χῆς ὅστις ἐπέτυχεν ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν ἐπάρατον
ὑλισμὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον μαστίζεται σήμερον τὸ πλεῖ-
στον τῆς κοινωνίας.

Ἡ ὕλική καὶ πνευματικὴ ὠφέλεια καὶ ἡ χαρὰ δύνα-
ται νὰ ἔλθῃ μόνον διὰ τῆς φιλοφροσύνης τὴν ὁποίαν δι-
δάσκει ἡ Ἀγία Γραφή, καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ κλη-
ρονομήσῃν εὐλογίαν πρέπει νὰ εἶναι ὁμόφρονες, συμ-
παθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, φιλόφρονες μὴ ἀποδί-
δοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδωρίαν ἀντὶ λοιδωρίας,
ἀλλ' εὐλογοῦντες τοὺς ἐνοχλοῦντας αὐτοὺς.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

Παλαιά τοιχογραφία τοῦ παρεκκλησίου Ἁγίου Γεωργίου
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Παύλου

